

Kıbrıs'ta

Sosyalist GERÇEK

Ağustos 2002, Yıl 6, Sayı: 76- Fiyatı: 500.000 TL (KDV dahil)- İngiltere: 50p AYLIK SİYASİ GAZETE

BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ

TİCARET ODASINA BIRAKILAMAZ!!!

- Yıllardır Rejimle barışık yaşayan Ticaret Odası bağımsızlık kavgasında önder olamaz.
- Türkiye'nin yıkım paketlerine "evet" diyenler sorunlara köklü çözümler üretemez.
- Ticaret Odası , halkımızın bağımsızlık, demokrasi mücadelesine katkı koymak arzusunda ise Rejimle yüzleşmelidir.
- Halkımızın beklentilerine katkı koyacak her girişimi, girişimcisine bakmadan destekliyoruz.

ÖNEMLİ BİR BOSLUGU DOLDURACAK, KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ (KSP) KURULUYOR!

1974 sonrasında, Kuzey Kıbrıs'ta birtakım sol örgütlenmelerin 'sosyalist' olduklarını dil ucuyla ifade etmelerine ve CTP'nin son parti programının 'sosyalist bir parti' olduğunu yazmasına rağmen, gerçekte sosyalist bir çizgiye, işçi sınıfının çıkarlarını koruyan ve kollayan bir çizgiye sahip bir parti kurulmamıştır.

Şimdi bir grup sosyalist işçi, emekçi ve aydın bir araya gelerek Kıbrıs Sosyalist Partisini kurma hazırlığı içine girdiler.

KSP kurucular kurulu tarafından gazetemize verilen özel demeçte "KSP'nin özelde Kuzey Kıbrıs olmak üzere tüm Kıbrıs proletaryasının çıkarlarını genelde de uluslararası proletaryanın çıkarlarını gözetecek olan, ve her fırsatta emperyalist küreselleşmeye karşı uluslararası işçi sınıfının sosyalizm uğruna birlikte mücadele ve dayanışmasını gündemde tutmayı hedefleyen, sosyalist bir parti olacağı" belirtildi.

"KSP Kıbrıs'ta tüm anti-emperyalist güçlerin birleşik cephe iktidarını ve bunun kesintisiz olarak emperyalist zinciri Kıbrıs adasında parçalayan proleter sosyalist devrime dönüştürülmesini hedefleyen bir parti olacaktır."

"KSP Kıbrıs işçi sınıfının bulunduğu her alanda etkin olacak ve işçilerin sosyal, sendikal ve demokratik haklarının kazanılması mücadelesinde ön saflarda yer alacaktır."

"KSP sosyalizm düşüncesini Kıbrıs işçi sınıfı ve tüm emekçi güçlerinin hareketleri ile buluşturarak, ülkemizde devrimci sosyalist mücadelenin öncüsü olacaktır."

KSP'nin tüzük ve program çalışmalarını süratle tamamlayarak en kısa zamanda işçileri bakanlığına kuruluş için başvuracağı belirtildi.

BAŞYAZI

Kıbrıs Sorunu'nun alevlendiği bu dönemde Ticaret Odası'nın deklarasyon yayımlaması birçok kesimde farklı değerlendirmelere neden oldu. Bu değerlendirmeler sonucunda "komplo teorilerine gerek yok" diyenler de oldu. "Bu kadar saf olmayın" diyenler de oldu.

Tartışma kendi gelişim seyirinden koparılsa varılan sonuç da anlamsız ve kısır olur.

O zaman Ticaret Odası'nın deklarasyonuna biçim ve içerik olarak bakmak gerekir. Deklarasyon'un ana fikri şu; "Artık Kıbrıs'ta bir anlaşmaya ihtiyaç var. Her iki lider de iyi niyetle birbirlerine yaklaşmalı, egemenliklerini tanımalı ve birbirlerine ödünler vermeli."

Oysa Kıbrıs Türk Halkı 1974 sonrası egemenlik ve demokrasi konusunda hep mücadele etmiştir. Kendi ülkesinde

"evine yabancı" olmuştur. Memleketinin elinden alındığını bilerek "bu memleket bizim, biz yöneteceğiz" demiştir. Bu Memleket Bizim Platformu'nu oluşturan örgütlerin de halkımıza verdiği en temel mesaj buydu. Bu mesaj halktan da olağanüstü destek gördü. İşte Ticaret Odası'nın Deklarasyonunda biçim olarak bu olgu ters-yüz edilerek sanki kuzeyin egemenliği varmış, bu konuda her şey yolundaymış gibi egemenliğin ve benzeri olguların güneyle iyiniyetle paylaşılmasını istemektedir. Bu yaklaşım planlı bir sis bombası değilse, en hafifinden aymazlıktır. Kıbrıs Türk Halkı'nın elinde hangi egemenlik var ki onun bir kısmını ortaklık kuracağı diğer kesime devretsin? Buna çocuklar bile inanmaz. Üstelik Denktaş'ın bu güne kadar savunduğu tezlerin aslında TC Devleti'nin çıkarlarını savunduğunu herkes bilmektedir. O zaman Ticaret Odası, TC Devletinin çıkarlarını savunan

BMBP'nu gömerken...

Denktaş'la, Güney arasındaki pazarlıktan mı söz ediyor? Ve bu pazarlıktan mı medet umuyor? Ve bunun için mi kitle örgütlerinden destek arıyor?

Aynı Ticaret Odası değil miydi ki yakın geçmişe kadar TC'den getirilip halkımıza zorla dayatılan ve BMB P'nin yoğun direnişi ile karşılaşan yıkım paketlerine "evet" diyen.

Şimdi BMB P'yi oluşturan örgütlerden tek tek destek arayan Ticaret Odası, BMB P'nin ilkelerinin yerine kendi ilkelerini koyuyor. Halkın beklenti ve taleplerinin yerine "olağan bir ülke ve olağan koşullar" manzuması koyuyor.

Olaylar bu kadar açık ve berrak yaşanırken CTP yönetimi ve bir grup yandaşının "Ticaret Odası ile rejim arasındaki biçimsel farklılığı öz kabul edip balıklama dalmaları neyin işaretidir"?

Bu yaklaşım BMB P ve onun moral dolu yakın geçmişini gömmek değil mi?

Bu yaklaşım BMB P'nin önderliği yerine Ticaret Odası'nı taşımak değil mi?

Ticaret Odası destek arıyorsa rejimden farkını ortaya koysun, fark üretsin. Mesela hararetle savunduğu "yıkım paketleri" konusunda şimdi ne düşünüyorlar? Mesela Akıncı'nın dediği gibi "bize sadece muhtarlık bıraktılar" konusunda ne düşünüyorlar?

Kısacası, yok öyle yağma. Bu oyunu halkımız bozacaktır. Destek tek şartla gelir. Somut adıma somut destek. Aksi teslim oluş olur ki, buna yurtseverler, devrimciler, sosyalistler asla izin vermeyecektir.

Bu halk kendi içinden çıkan ve bağımsızlık, demokrasi ve emeğin kavgasını verecek liderliklerin arkasından gider. Sürekli "usta" arayan Ticaret Odası'nın değil. Halkımız da aradığı liderliği kendi içinden mutlak çıkarmalıdır.

BİZİM TAVRIMIZ

1. Önce CTP'yi burjuva unsurların desteğini alarak UBP ve DP'yi alaşağı ettiği için tebrik ederiz. Kendi siyasetleri çerçevesinde, yani barıştan, çözümden ve AB'den yana olan herkesin, bu arada burjuva unsurların da desteğini almalarında bir sorun görmediğimizi belirtiriz. Sorun bundan sonra başlamaktadır. Kim kimi kullandı ve kullanacak sorusuna verilen cevapla başlamaktadır. CTP burjuva unsurları barış, demokrasi, AB çatısı altında federal çözüm planı için kullandı ise, kendi siyaseti açısından ileri bir adım atmıştır. Eğer burjuva unsurlar CTP'yi tamamıyla sosyal demokrat, yani burjuva düzende burjuvazi için yöneten bir parti konumuna çekmek yönünde bir adım attırlarsa, o zaman CTP kullanılmıştır demektir. Bu sorunun cevabı hepimizi ilgilendirir. En başta da CTP'li yoldaşları. Bu noktada tetikte duracaklarını ümit ederiz. Gel gelelim, son Varoluş Yolumuz adı verilen, aslında CTP'nin yok oluş yolu olan, onun sosyal demokratlaşmasının ilanı olan siyasi çizginin kabulü sonrası, kullanma olayının CTP aleyhine, CTP'nin sosyalizminin aleyhine olacağı kanısındayız.

2. İkinci olarak, Afrika Gazetesi'nin bu konudaki derdini anlamış değiliz. Afrika Gazetesi aynı siyasete oynamadı mı? Bizim tüm solu toparlayarak Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin ikinci turunda Denktaş'ın oyların yüzde ellisini alamayacağını ispatlama teklifimize Eroğlu'nu destekleme taktiğiyle karşı çıkanlar kendileri değil mi? Kıbrıslı Türk olsun da ne olursa olsun demeye getiren kendileri değil mi? Biz mi yanlış anladık? Siz beceremediniz, CTP becerdi! Oflayıp puflamanın anlamı yoktur. Sorun kimlerle birlikte, neyin hedefleneceği sorunudur. Barış, demokrasi ve AB çatısı altında çözüm (yani burjuva-empyralist çözüm) dedin mi, bunlardan bir türü adına bir kesim burjuvalarla, başka türü adına başka kesim burjuvalarla işbirliği siyaseti hakkaniyet kazanacaktır. Bu burjuvalar Kıbrıs'ı empyralizme karşı savunan burjuvalar olsa bizim buna hiçbir itirazımız olmazdı. Ama bu siyaset burjuva-empyralist düzeni önşart olarak ele aldığından destek alınan burjuvalar anti-empyralist burjuvalar değildir.

Empyralist yardımcısı burjuvalardır. Bu şartlarda Avrupa ve CTP arası farklılık maalesef sigara kağıdından daha kalın değildir. Ama aynı siyasete oynandıği içindir ki düşmanlıklar büyüktür.

3. Mesela birlik lafı ediliyor. KSG ile olan birlik niye dağıtıldı? Gelin tekrar başlatalım? Lafla siyaset yapılmaz. O siyaset dayanmaz. Para her allahın atışında dik durmaz.

4. E-maillerin basılması olayı açıklık ve şeffaflıkla doğrudan bağıntılı bir olaydır. Bireylerin özel mektupları ile bağıntılı bir olay değildir. Siyasette gizli kapılar ardında yapılanlara boyun eğilecek mi, yoksa bunlara karşı durulup vatandaşın yaşamını doğrudan etkileyen sorunlar tüm gizlilik yıkılıp vatandaşa ulaştırılacak mı!? Empyralistlerle Rus çarlığı arasındaki gizli anlaşmalar da gizli ve özel yazışmalardır. Lenin bunları yayınlıyarak bireylerin yazışmalarındaki gizlilik kuralını mı çiğnedi?

5. Burjuvazi dünyanın dört bir yanında en bariz bireysel yazışmaları okuyor, dinliyor. Kanunen yasak olanı yapıyor. Ve bunu herkes biliyor. Burjuvazinin kendisini korumak, iktidarını korumak için bir yığın önlem aldığı ve alacağı herkesin kabulüdür. Bu önlemlerin bireylerin haklarına tecavüz etmemesi gerekir. Ama burjuvazi bunu dünyanın dört bir tarafında yapar ve yapacak. 11 Eylül öncesinde yapardı. Şimdi ise gemi azıya almış bir şekilde yapıyor.

6. İşçilerin burjuva demokratik haklarının burjuva şartlarda korunması her şart altında çürük bir pamuk ipliğine bağlıdır. Tabii ki bu bizlerin bu hakları genişletmek ve korumak için mücadele etmeyeceğimiz anlamına gelmez. İşte sorun bu burjuva demokratik hakların pamuk ipliğine bile bağlı olsa da korunması ile burjuvazinin yenilgisi için yapılması elzem olan çalışmalar arasındaki ilişkinin doğru ele alınması sorunudur.

7. Yani, burjuvazinin kendi aralarındaki kontratların gizliliği ardına sığınarak işçileri sömürmesine karşı mücadelede, bu kontrat ve anlaşmalarla burjuvazinin açık karşı devrimci, işçi ve millet düşmanı yüzünü sergilemek imkanı olduğunda, bireylerin yazışma ve

anlaşmalarının gizliliği ilkesi mi geçerli olacaktır, yoksa işçilerin ve ulusun çıkarlarının savunulması ilkesi mi? Pek çok ilkenin olduğu yerde bazı ilkeler diğerlerinden daha önemlidirler. Daha önemli olan ilkenin gerekirse tümünden çöpe atılması mümkündür. Bunu reddetmek, yenilgiyi baştan kabullenmek, burjuvazinin kendisinin bile pratik olarak kaale almadığı burjuva ilkelerin görüntüsü adına gerçek zafer imkanını reddetmek anlamına gelir. Biz böylesi palavralara güler geçeriz.

8. Biz Afrika'nın burjuva birey ve örgütlerin siyasi eğilimlerini yansıtan yazışmalarını basması konusunda zerre kadar rahatsızlık duymuyoruz. CTP'nin bu sorunu bireylerin yazışmalarının gizliliğinin ihlali sorunu olarak ele almasını da kanıksıyoruz. Tabii ki burada bireylerin yazışmalarının gizliliği vede dokunulmazlığı ilkesinin ihlali söz konusudur. Ama önemli olan sorun bu değildir. Önemli olan sorun burjuvazinin solun partilerine karşı geliştirdiği siyasettir. Provokasyonlardır. Karıştırmalardır. Bölmelerdir. Yıpratmalardır.

9. Solun partilerinin birbirlerini siyasi olarak eleştirmeleri, birbirlerini yenerek kendi siyasetlerini işçiler-halk saflarında hakim kılma mücadelesi içinde olmaları gayet normaldir. Bunu yapmayan, farklılığı konusunda laf etmeyip mücadele etmekten vaz geçtiği sol partiye katılsın. Tabii herhangi bir partiye katılma, herhangi bir örgütlü mücadele vermeye iktidarlı, yetenekli bir birey ise, bu yeteneğe sahip bir sınıftan geliyor ise mümkündür. Siyaseti bunu mümkün kılıyor ise mümkündür.

10. Sol saflarda kıran kırana olmasında hiçbir sorun görmediğimiz siyasi mücadelenin burjuvazi tarafından kullanılması engellemeyiz. Ama bu kullanma onların saflarımızı karıştırmayı, bizi onların birbirimize düşürmesini, saflarımıza provakator ajan sokması vb. bağında kısıtlayıcı olmak zorundadır. Yani mücadele kendi aramızda sabit ilkeler içerisinde yürütülmelidir. Burjuvazinin kendisinin bile uymadığı sözde ilkeler bazında değil.

11. Sol saflarda mücadele partilerin

siyasetlerini hedeflemelidir. O zaman son Afrika-CTP çatışmasında çok ilginç bir sonuçla karşılaşırız. Bu arkadaşlar neyin kavgasını veriyorlar? Tüm bu çatışmadan sonra, kavrayan varmı? CTP Kıbrıs'lı Türk burjuvaların desteğini almış. Hatta Denktaş'ın bile. Ne olmuş ki? Afrika Kıbrıs'lı Türk olsun da ne olursa olsun-Denktaş Hariç- diyen bir örgüt değilmi? Öyle. O zaman bu tartışma neyin nesi oluyor? Hangi siyasi farklılık tartışılıyor? Kim kimin siyasetinin yanlışlığını teşhir ediyor?

12. CTP ile Afrika siyasetinde açık olan tek fark CTP'nin Türkiye ile çözüm siyaseti güderken, Afrika'nın Türkiye'yi karşısına almış farkıdır. Bir de İngiltere'yi. İyi ama bu konularda CTP varoluş yolumuz ile kesin bir siyasete yerleşmiştir. Afrika ise önerdiği çözüm planı ile böyle bir kesinlikten uzaktır. Bu plan ne İngiliz üslerinin sökülüp atılmasını, ne de Türkiye-Yunanistan ordularının sökülüp atılmasını ciddi olarak savunmamaktadır. AB çatısı altında, BM gözetiminde sonuç elde ederek böylesi bir siyaseti tutarlı olarak savunmak imkansızdır. Afrika'lı yoldaşlarda bu siyaseti tutarlı olarak savunmuyorlar. Savunsalardı bunun otomatikman anti-empyralist birleşik cephe hükümetinin kurulması için çalışmak anlamına geldiğini bugüne kadar çoktan teslim ederlerdi. Bu sonucu elde etmek için iş başı yaparlardı. Yapıyorlarmı? Yok. Yazı tura atıp parayı dik durdurmaya devam ediyorlar. Etsinler CTP, YBH, TKP, Afrika arasındaki farklılıklarına bu kadar büyük laf düşmanlıklarına yol açmasının sebebi siyasi temellerinin ortaklığı, tümünün de çözümü burjuva empyralist düzen çerçevesinde aramasındandır.

13. Şunu açıkça bilmekte fayda vardır. CTP, YBH, TKP, Afrika arası düşmanlıklar, kadın erkek arasındaki biyolojik düşmanlığa benzer. Biri olmadan diğeri olamaz. Dahası yaşayamaz. Kadın ve erkek insanlarla biyolojik zıtlık, mesela kadın ve erkek gorilla arasındadır. Birbirine uyumsuzluk, genlerdeki birkaç farklılıkta gelse tam bir uyumsuzluk biyolojik türler arasındadır. Kıbrıs sol siyasetinde tek gerçek zıtlık var. KSG bir yanda, tüm diğerleri öbür yanda. Burjuva saflarda.

Şişecam işçileri direnişte!..

Sermayenin güç ve rant odaklarının; İstanbul'un "deprem riskinin en az", doğal güzellikler, altyapı ve rant bakımından en elverişli bölgesi olan Beykoz'u, bir eğlence ve finans merkezi olarak planladığı herkesin malumudur. Ve bunu başarmalarının önündeki en önemli engel ise; sahilinin en önemli kısmını "işgal eden" Şişecam, Sümerbank Ayakkabı ve TEKEK Rakı fabrikalarıdır. Bu fabrikalar önemli bir engeldir. Çünkü bu fabrikalar, son 70 yıl boyunca; hem Beykoz'un tarihi dokusuyla, Beykozlu olmakla bütünleşmişler, hem binlerce kişiye iş ve ekme sağlayarak, Beykoz'u emekçiler için "kckici" yapmakta, hem de sahil boyunca tutarak, arkasındaki orman ve tepelerin ranta açılmasını engellemektedirler. Üç yıldan bu yana sendika ile uzlaşarak 3200 olan işçi sayısını 870'e düşüren ve 22 Temmuz günü Paşabahçe Cam Fabrikası'nı kapatma kararı alan Şişecam patronları, Kristal-İş yöneticilerini toplantıya çağırdı. Yapılan toplantıda işçilere 15 gün ücretli izin vereceklerini, 15 gün içinde fırınların soğutulacağını ve işçilerin durumunun 15 gün sonra görüşüleceğini söylediler. Patronlar, soğutma işlemine müdahale eden işçilerin de 17/2'den tazminatsız olarak atılacağını bildirdiler. Üç yıldır işçi kıyımına ses çıkarmayan sendika yöneticilerinin aklılları kapatma kararı ile karşılaşınca başlarına gelmiş gibi görünüyor. Böyle bir teklifi kabul edemeyeceklerini söyleyen Kristal-İş Sendikası yöneticileri, toplantıyı terk ederek, fabrika önünde basın açıklaması yaptılar. İşçilerin eşleri ve çocuklarının da toplandığı fabrika önünde yapılan basın açıklamasında sık sık "Ölme var dönmek yok", "İki sene sıfır zam nankör Şişecam", "Aç gözlü Şişecam", "Yılgınlık yok direniş var", sloganları atıldı.

'Ölümüz çıkar'

Kristal-İş Paşabahçe Şube Başkanı Gençali Özdemir,

fabrikadaki fırınların soğutulmasının fabrikanın kapanması anlamını taşıdığı tüm işçilerin bildiğini belirterek, bu sorunun bütün cam işçilerinin sorunu olacağını söyledi. İki yıldır zam alamadıklarını ve ekmeleleri pahasına fabrikayı koruduklarını söyleyen Özdemir, "Biz ekmele tekemizi terk etmiyoruz. Fabrikadan bu insanlar değil, ancak ölüleri çıkar" dedi.

Kristal-İş Genel Sekreteri Rıza Sami Aydoğan da, cam patronlarının 1.5 ay önce 500 işçinin çıkarılması teklifi ile geldiklerini, kendilerinin ise bunu tartışmadıklarını belirterek, çözümün fabrikayı kapatmaktan olmadığını ifade etti. Aydoğan, patronların işçinin tazminatlarına da göz koyduklarını belirterek, "Devam edebildiğimiz kadar üretimi sürdüreceğiz" diye konuştu.

İşçi dayanışması

Beykoz Şişecam işçilerini yine kapatılma tehditiyle karşı karşıya olan Deri Kundura ve TEKEK Rakı Fabrikaları'ndan işçiler de ziyaret etti. "Şişecam işçisi yalnız değildir" sloganıyla fabrika önüne gelen Deri Kundura ve TEKEK Rakı işçileri "Beykozlular Beykoz'a sahip çıkın" dövizlerini taşıdılar. Siyasi parti yöneticilerinin de destek verdiği eylem için Emeğin Partisi (EMEP) Beykoz Örgütü, ilçede bildiriler dağıtarak Beykozlulara Şişecam işçisine sahip çıkma çağrısında bulundu. TKP fabrika önüne giderek işçilere direnişe devam etmelerini ve Türkiye halkını bu direnişe sahip çıkmaya çağırdı.

Kristal-İş Genel Başkanı Mustafa Bağcı, yaptığı yazılı açıklamada, "Paşabahçe'de üretimin durdurulmasının nedeni pazar sorunu ya da işçi ücretleri değildir" diyerek, çözüm için ellerinden geleni yapacaklarını kaydetti. 6 gündür devam eden direniş karşısında polis gücünü devreye sokan patronlar fabrikayı terketmeyen işçilere zor kullanmayı denemeye çalışıyor.

İSRAİL'İN FİLİSTİN KATLIAMI ARTARAK SÜRÜYOR

23 Temmuz günü İsrail yönetiminin ve onların hamisi ABD empyralistlerinin Filistin halkına bağımsızlıklarını ve özgürlüklerini vermeme için sürdürdükleri barbarca saldırılara bir yenisi eklendi. 23 Temmuz günü bir İsrail savaşı uçağı, Hamas örgütü üyesi Salah Shehade'yi öldürmek için bir apartman bombaladı. Bombalanan sözkonusu apartman ve komşu binalar yerle bir olurken, Shehade ile birlikte 9'u çocuk olmak üzere, 14 kişi öldü ve 145 kişi yaralandı. Bu katliamla birlikte İsrail'in Filistinliler üzerinde yürütmekte olduğu genosid uygulaması yeni boyutlar kazandı.

Bu olayın gerçekleştirildiği günlerde AB, Mısır, Ürdün ve S. Arabistan girişimleriyle bir ateşkes anlaşması ve ardından görüşmelerin başlaması konusunda yürütülen çalışmaların son aşamasın gelmiş olduğu bildirilmekteydi. Ancak bu tür girişimlerden ve Arafat'ın liderliğinden memnun olmayan Şaron yönetimi ve ABD empyralistleri, bu gibi aşamalarda her zaman yaptıkları gibi görüşmeleri torpillemek, ve Filistin halkını "intihar saldırısı" ve "terörist eylemler" yapmaya kışkırtmak ve böylece sürdürmekte oldukları genosid hareketine zemin hazırlamak için bu barbarca provokasyonu gerçekleştirdiler.

Olay tüm dünya ülkeleri tarafından, ABD hariç, kınandı. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi de olayı kınarken, Konseye Arap ülkelerinden, İsrail'in Gazze şeridini derhal boşaltmasını talep eden bir karar tasarısı önerisi geldi. Ancak ABD böyle bir tasarıyı veto edeceğini bildirdi.

IRAK'A SALDIRI PLANLARI

Amerika-İngiltere ittifakının Irak'a saldırı planları epeyden beri konuşulan bir konu. Okuyarak, konuşarak, dinleyerek neredeyse kanıksar hale geldik. Amerikayla İngiltere Irak'a saldırıya geçecek. Saddamı devirecek. Kitle imha silahları olan, kendi vatandaşları olan Kürtleri gazlayarak öldürmekten çekinmeyen, komşu ülkelere karşı savaş yürüten, onları işgal eden bu diktatörün devirip Irak halkına barış ve demokrasi getirmek için yapacakları bunları.

Malum olduğu üzere Irak Kuveyt'i işgal ettiğinde de Kuveyt'i işgalden kurtarmak için Avrupalılarla da birleşerek, el ele verip savaşmışlardır.

Burada Amerika-İngiltere ittifakı, ve onların baskı ve hegemonyası altında onların gönülsüz müttetikleri Avrupa, Japonya ve Rusya'nın bu tür güzel amaçlarla savaş yapmadıklarını ispatlamak zorunda değiliz. Bu barbarların tüm amaçlarının kendi çıkarlarını korumak olduğu, bu amaçla insan kanına girmekten çekinmedikleri vede cekinmeyecekleri hepimizin malumu. Hazırlığı yapılan savaş açık bir emperyalist saldırı savaşidir.

Amerika-İngiltere ittifakı Irak'a karşı savaşını demokrasi için, insanlık için yapmadı vede yapmayacak. Bu savaş petrol kaynaklarının tartışmasız sahibi olmak için yapıldı vede yapılacak.

Bu savaş hazırlıkları çerçevesinde çok güzel gelişmeler ortaya çıktı. Mesela Afganistan'da Rus-Komünizminin işgaline karşı savaştığı iddia edilen dinci-islamci savaş ağalarının Amerika-İngiltere ittifakı ile ele ele vererek kendi hükümetlerini devirip iktidara gelmesinden sonra, Irak için de aynı tür bir gelişmeyle karşı karşıyayız. Daha geçenlerde Londra'da islamik önderler, eski askerler, milliyetçi olduğu söylenen baylar bir araya gelip Amerika-İngiltere ittifakının Irak'a karşı savaşı üzerinden Saddam'ı devirip iktidara gelme planları yaptılar. Bu planların bir parçası da Irak'ta Baas devrimi ile devrilen krallığın yeniden kurulması olabilir.

İşin aslında ABD'nin körfez saldırı planlarının sona ermesinden beri sürmekte olan bu savaşın Amerika-İngiltere ittifakı açısından emperyalist bir saldırı savaş

olduğu gayet açıktır. Ama bu gayet açık olan olgu Saddam yönetiminin gerici ve gaddar karakterine değinilerek gözlerden gizlenmek isteniyor. Irak halkı Saddamı deviremiyor da, Saddamın çok gaddar yönetimi nedeniyle onu deviremiyor da, işte Amerika-İngiltere ittifakının yardımına ihtiyaçları varmış. Halbuki tüm ülkelerin devrimcilerinin gayet iyi bildikleri bir olgu var. Dünya emperyalizmi geri ülkelerin gerici vede gaddar yönetimlerini kollamasalar, devrimcilerin katli ve yenilgisi için onlara doğrudan veya dolaylı destek olmasalar, tüm bu yönetimler bugünden yarına devrilirler. Devrimci güçler tarafından, işçiler, köylüler ve ezilen milletler tarafından bugünden yarına devrilirler. Saddam da bu durumdadır.

Amerika-İngiltere ittifakının hazırlığına açıktan açığa yürüttüğü Irak'a saldırı planının gerçekleşmesi ihtimali de hala daha kesin, gerçek bir ihtimal değildir, ve gerçekleşmeyebilir. Bunun sebebi Fransa'nın, Rusya'nın savaşa karşı olduklarını söylemeleri değildir. Bunun sebebi Arap ülkelerinin bu saldırıya karşı olduklarını söylemeleride değildir. Çünkü bu kaynakların itirazlarının saldırıya karşı Irak'a somut ve açık bir desteğe dönüşme ihtimali pek yoktur. Amerika-İngiltere ittifakı açısından sorun birincisi kendi ülkelerinde bu tür savaşlara karşı yükselmekte olan muhalefettir. Her ne kadar bu muhalefet daha sendikalarıda kazanarak, sendikalarda savaşa karşı grev türüne bürünmemiştir, ve bu şekilde bürünmedikçe pek etkili ve güçlü olamayacaktır. Ama bu savaş karşıtı muhalefet vardır vede gelişme eğilimi göstermektedir.

Amerika-İngiltere ittifakı açısından esas sorun, orta-doğuda açılacak olan Pandora'nın kutusudur. Mevcut yönetimler doğrudan veya dolaylı, en azından pasif davranarak bu saldırıyı destekleyebilirler. Bazıları, mesela Türkiye ve İsrail gibileri bu saldırı üzerinden kendi emperyalist amaçlarını elde etmek isteyebilirler. Ama tüm bu ülkelerde, tıpkı metropollerde olduğu gibi savaş karşıtı bir muhalefet vardır. Dahası tüm bu ülkeler ekonomik olarak da tam bir yıkımla karşı karşıyadırlar ve işçi sınıfı ve tüm yoksul kesimlerin, ve bu

ülkelerde var olan ezilen milletlerin mevcut yönetime karşı muhalefeti artmaktadır. Amerika-İngiltere ittifakının tüm bu ülke yönetenlerine öğrettikleri vede uygulattıkları devrimci muhalefetin önderlerini katilme yöntemi bu sorunu çözmez. Kaçınılmaz sonu geciktirebilir biraz. Ama bu sondan kurtuluşu sağlayamaz. Irak'a saldırı başlatıldığında bu ülkeleri yönetenlerin saldırı olayının etkilerini Irak ile kısıtlayabileceklerinin hiçbir garantisi yoktur. Sorunun bölge ülkeleri arasında bir savaşa dönüşmesi önlenilese bile, ülkelerin içinde savaş ihtimali ve bu savaşlardan Amerika-İngiltere ittifakı ile el ele hareket eden yönetimlerin yenik çıkma ihtimali vardır. Tabii ki bu mevcut muhalefetin kendini bu saldırıya karşı mücadele için, hem kendi ülkelerinin böylesi bir haksız savaşa çekilmesini önlemek, hemde emperyalistlerin saldırılarına karşı enternasyonal muhalefeti güçlendirmek için yapacakları hazırlığa doğrudan bağıntılıdır. Orta Doğunun tüm devrimci güçleri bu savaşa karşı kendi güçlerini hazırlamalı, bu hazırlığın parçası olarak savaşa karşı olduğunu iddia eden gerici güçlere taviz vermemelidir. Onlarla ittifak yapılmamalıdır. Onları İran'da gördük. Afganistan'da gördük. Çeçenya'da gördük. Onlar anti-komünist, dolayısıyla da dünya emperyalizminin tutarlı savunucularıdır.

Irak'a saldırı ihtimalinin ülkemiz açısından anlamı çok yönlüdür. Ülkemiz topraklarının yüzde beşini işgal edip askeri üs olarak kullanmakta olan İngiltere'nin bu üsleri Irak'a saldırı öncesi ve sırasında kullanacağı açıktır. Buna karşı ülkenin Kuzey ve Güneyinde muhalefetin örgütlenmesi gereklidir. Ortak mücadeleden dem vuranlar, ortak ülkeden dem vuranlar, bu ortaklığın somut hale gelmesi için böylesi bir ortak hedefe sahiptirler. Ortaklığı vede birliği işte bu noktada devreye koyabilmelidirler. İngiliz üsleri Kuzey ve Güneyden kuşatılmıdır. Başka ulusların katline göz yuman uluslar, sıra kendilerine geldiğinde kaçınılmaz yanlılıkları karşısında yenilgiye mahkumdurlar. Bu saldırı ihtimaline karşı Kuzey ve Güneyin tüm demokrat ve yurtsever güçleri ele ele vererek İngiliz üslerine karşı militan bir mücadele

yürütmelidirler.

Bu saldırı ihtimalinin mevcut burjuva çözüm arayışları açısından bir tek anlamı var. Türkiye bu saldırı için önemli bir ülke olduğu için, ve Türkiyeyi yönetenler bu saldırı üzerinden Amerika-İngiltere ittifakının desteğini almak vede kendi emperyalist amaçlarını elde etmek sevdisıyla Türkiye'yi bu barbarların kullanımına sunarlarsa, vede dahası Türkiye evlatlarını bu saldırıda savaşa sürüp katledilmelerine yol açmayı üstlenirlerse, ülke içinde kendi başlarına açacakları belaları bir kenara koysak, Kıbrıs'ta çözüm konusunda hem Amerika-İngiltere ittifakından hemde AB'den tavizler elde edeceklerdir. Bizim 'Çözüm ve AB' planlı sağcı solcularımızın planları suya düşecektir. Veya bu plan Kıbrıs Cumhuriyeti hükümetine Amerika-İngiltere ittifakı tarafından empoze edilecektir. Türkiye'nin istediği bir çerçevede çözüm dışında bir çözüm imkansız hale gelecektir. En azından bu saldırı sırasında. Saldırı sonrası Amerika-İngiltere ittifakı amaçlarını elde ettikten sonra AB ile ilişki,leri çerçevesinde neye karar verir o ayrı bir sorundur. Oltaya takılmış balığa yem vermez Amerika-İngiltere ittifakı, vede AB.

Irak'a saldırı ihtimali çerçevesinde önemli olan bizlerin ne yapacağıdır. İşçiler ne yapacak? Önemli olan budur. Bölge ülkelerindeki tüm devrimciler bu saldırı ihtimaline karşı muhalefeti örgütlerken, biz Kıbrıslılar bu örgütleme çabasının bizlere İngiliz üslerine karşı ortak mücadele imkanı sunduğunu kavramalı, ortak mücadelemizi örgütlemeliyiz. Bu noktada Hasiçoğlu gibi bir yoldaşımızda var. Unutmayınız. Bu mücadelede kimlerin emperyalist yamağı olduğu gözle görünen bir şeydir. Unutmayınız.

Haydi UHH.

Haydi emperyalizm düşmanı UHH'lı yoldaşlar. Haydi! AB uşağı CTP, YBH, TKP vede Afrika bize katılmaz. Emperyalist uşakları nede olsa onlar. Mandacı nede olsa onlar. Gelin onlara rağmen el ele verelim, İngilizcede dünyalarını dar edelim. Üsleri işgal edelim.

Haddi be Denkaş Kastro yoldaş!

Olmaz olmaz deme olmaz olmaz demiş Türklerin ataları.

KOMÜNİST ENTERNASYONAL 6. DÜNYA KONGRESİ TEZLER VE KARARLARI
Enternasyonal Basın Yazışmaları, 28 Kasım 1928, Cilt 8, No. 84, Özel Sayı, İngilizce Baskı.

EMPERYALİST SAVAŞA KARŞI MÜCADELE VE KOMÜNİSTLERİN GÖREVLERİ

Geçen aydan devam

Bu nedenle, kapitalizme ve emperyalist savaş tehlikesine karşı proletaryanın, köylülerin ve ezilen ulusların devrimci bir blokunun kurulması ve geliştirilmesi günümüzde Komünist Partilerin önünde duran ve giderek önem kazanan bir görevidir.

(d) Tayin edici öneme sahip bir konu; gençlik arasında, özellikle sanayi gençliği arasında çalışmaktır. Sadece gençlik örgütleriyle değil, bütün komünistlerce, burjuvazinin emperyalist savaş için gençliği eğittiği burjuva spor örgütlerinde, faşist örgütlerdeki, askeri okullardaki vb. mücadelede en büyük çaba gösterilmelidir. Bundan başka burjuvazinin, gençliğe askeri eğitim yaptırmasıyla da mücadele edilmelidir. Gençliğin askeri eğitiminin mecburi olduğu ülkelerde, komünistler genç işçilerin buna girmesini zorlamalı, fakat, genç işçilerin siyasi eğitimi için, burjuva askeri örgütlerin dağıtılması için çalışma örgütlemelidirler. Benzer çalışma burjuva ve gönüllü askeri eğitim örgütlerinde yürütülmelidir. Bu amaçla, Komünist Partisi ve Genç Komünistler Birliği üyelerini bu örgütlere göndermelidirler. Ancak, genç işçileri bu örgütlere katılmaları için zorlamamalıdır. Bunun yerine, genç işçilerin Emek Savunma Örgütleri'ne katılmaları veya bunları kurmaları istenmelidir.

(e) Kadınların sanayide, özellikle savaş sırasında önemli bir güç oldukları hatırlanır, sanayide çalışan kadınlar ve sanayi işçilerinin kadınlar arasında çalışma

yapılmalıdır. Küçük-burjuva örgütlerinin çalışan kadınlar arasında yaydıkları emperyalist etkiyle mücadele ve çalışan kadınları sendikalarda ve proletaryanın diğer örgütlerinde örgütlemek, savaş tehditinin arttığı günümüzde çok önemli görevlerdir. Buna bağlı olarak, kadınların askerleştirilmesi planlarına ve burjuva pasifist, dini ve milliyetçi örgütlerin proleter kadınların üzerinde yaydıkları etkilere özel önem verilmelidir. Kadınlar arasında çalışma daha fazla ihmal edilemez. Bu çalışmanın, sadece komünist kadınların işidir düşüncesi yokedilmelidir.

(f) Anti-militarist faaliyet, güçlü şekilde proleter unsurları oluşturan ordu ve donanma içinde, erler ve yedekler arasında ve burjuva savunma örgütlerinde çalışma, partinin genel devrimci kitle faaliyetinin ayrılmaz bir parçasını oluşturmali ve bütün işçi sınıfını kapsamalıdır.

16. Lenin, "savaş başladıktan sonra devrimci çalışmayı devam ettirmenin mümkün olan tek yolu, illegal bir örgüt kurmaktır" düşüncesindeydi. Ancak, illegal bir örgüt savaş başlamadan önce savaşa karşı mücadele için de gereklidir. Savaş karşı mücadelede bu önemli görevle ilgili olarak, hala önemli ölçüde kafa karışıklığı ve pratikte yerine getirilmesinde ciddi ihmal vardır. Bazı Komünist Partilerde savaş karşı faaliyetin yürütülmesi sadece gençliğin veya özel bir örgütün işidir şeklinde kesinlikle oportünist olan görüşler vardır. Ordu içinde

çalışma mutlak olarak gerekli görülüyor. Bu gibi görüşlerle şiddetle mücadele edilmeli ve Lenin'in verdiği talimatların ışığında derhal çalışmaya başlanmalıdır. Bu konuyla ilgili olarak yapılması gerekenler:

(1) Burjuvazinin ve polisin takibatından doğan şartlar altında illegaliteye geçmesi gereken partinin fabrika hücreleri sayısını artırmak, gerektiğinde yeraltı şartlarına geçme hazırlıklarının şimdiden yapılması.

(2) Kesinlikle yeraltına geçme ihtiyacının yükseldiği şartlarda Parti yönetim organlarının, haberleşme bölümünün ve parti basınının gerekli fonksiyonlarını garanti altına almak için hazırlıklar yapılmalı.

Mümkün olan bütün legal imkanlardan faydalanmayı, bir an bile durdurmaksızın, Komünist Partileri daha şimdiden bu görevlere en büyük enerji ve dikkatlerini hasretmelidirler. Bunda başarısız olurlarsa, savaşın başladığı andan itibaren yürütülecek takibat -bugün bir çok ülkede bunu şimdiden tattık- kaçınılmaz olarak Parti teşkilatını ve bunda da savaşa karşı devrimci mücadelenin temel dayanağını yok edecektir.

17. Komünist Partileri bütün çalışmalarını, emperyalist savaşa karşı mücadele için kitleleri hazırlama, kazanma ve örgütleme merkezi görevine tabi kılmalıdır. Proletaryanın ve emekçilerin genel olarak sömürünün ve baskının yoğunlaşmasına karşı mücadelesi -ücretler, çalışma saatleri,

vergiler, kiralar, sosyal hizmet, siyasi hakları, iş kazaları ve faşist tehditin yoğunlaşması konularında- bu mücadelede ortaya çıkan taleplerle sınırlandırılmamalı, emperyalist savaş politikasına karşı kararlı bir mücadele ile birleştirilmelidir.

Dış politika, silahlanma, yeni savaş silahlarının yapılması vb. gibi bütün önemli meseleler işçi kitlelerine götürülmeli ve devrimci kitle eylemi örgütlemek için faydalanılmalıdır. Bu mücadelede Komünist Partisi, kendi gücü ölçüsünde kitlelerin önünde cesaret ve kararlılıkla yürümelidir. Emperyalist burjuvazinin savaş politikasına karşı gösteriler ve grevler düzenlemeli ve uygun zamanlarda kitlelere genel grev ve daha sert mücadele yöntemleri önerisi getirmelidir.

2. Emperyalist Savaş İçinde Mücadele

18. Emperyalist bir savaşta Komünistlerin siyasi programı, geçen emperyalist savaşa karşı kahramanca mücadelede Lenin'in önderliği altında Bolşevik Partinin ortaya koyduğu ve uyguladığı programdır. Bu programın ana hatları şöyle özetlenebilir:

(a) Bu savaşta emperyalistlerin "milli savunma" siyasetinin reddedilmesi. İşçilerin ve köylülerin onun gerici karakteri konusunda aydınlatılması. İşçi hareketi içinde açıkça veya üstü örtülü olarak bu savaşı haklı çıkaran bütün eğilimlerle şiddetli mücadele

SÜRECEK

Çağrı

Mehmet Süleymanoğlu

Bu Seçeneksizlik Nereye Kadar ?

Ülkenin karşı karşıya bulunduğu tablo ve bu tablo içinde halkımızın ve emekçilerin konumu belli. Ülkemizde rejim yanlıları, emperyalizmin ve anavatanlarının çıkarlarını, halkımıza rağmen ayakta tutmanın hesaplarını yapmaktadırlar. Bunu yaparlarken halk yığınlarının yoksulluğunu, ezilmişliğini "milliyetçilik" maskesi ile örtmeye çalışıyorlar.

Bu gelişmelere karşı halk yığınları uzun süreden beri her yolu kullanarak karşı durmaya çalışmaktadırlar. Halkımız imkanlarını zorlayarak rejime ve onu ayakta tutmaya çalışan güçlere karşı direngen bir tavır sergiledi.

Ama Nereye kadar ?

Mücadele önderlik ister. Mücadele kararlılık ister. Mücadele örgütlülük ister. Mücadele ittifak ister.

Bü güne kadar kendi oluşumlarını "seçenek" olarak gösteren CTP Yöneticileri, artık "cennet yolundan vazgeçtiklerini" ilan etmekten çekinmiyorlar. Ülkemizin bağımsızlık mücadelesinde, barış mücadelesinde, demokrasi mücadelesinde rejimle kol kola girenlerin bu önderliği yerine getirmesi mümkün mü ? İşadamları ve burjuva kesimlerle ortak vizyon çizenlerin emekten yana tavır almaları beklenebilir mi ?

Son gelişmeler göstermiştir ki CTP Yönetimi halkın beklentilerinden çok, rejimle ve rejimi ayakta tutan güçlerle "barışık" yaşamayı seçmiştir. Bu konuyla CTP ihtiyaç duyulan önderliği asla yerine getiremez.

YBH ise Durduran ekibinin elinde "AB bürosu" olarak "godotu bekleyenler klübü" olmaktan ileriye gidemediler. Bu tavra karşı ayak sürüyenleri de harcamak yoluna gittiler.

Peki tüm bu olumsuz koşullar sonrası "biz öldük mü abiler" ?

Daha BMB P'nin kuruluşundan itibaren, yürüyen kitlelerin önderliğe ihtiyacı ortaya çıkmıştı. BMB P liderliği bu ihtiyaca cevap vermekten uzak oldu. Bu süreçte halkımıza, emekçilere seçenek sunacak bir önderlik artık kaçınılmaz olmuştur. Bu, bu gün değilse yarın mutlak yaratılacaktır. Bunun adı da sınıf partisi olacaktır. Ekseni de sınıf partisi olacaktır. Ülkemizin ihtiyacı olan barış kavgasını, halkımızın ihtiyacı olan emek kavgasını ancak böyle bir parti doğru rayda götürebilir.

Doğa boşluk tanımadığı gibi, sosyal yaşam da boşluk tanımaz. Er ya da geç böyle bir önderlik kurulacaktır. Bu sadece bir zamanlama meselesidir artık.

Mücadelenin önemi ve büyüklüğü göz önünde tutulduğunda sadece sınıf partisinin öz gücü değil, diğer yurtsever, demokrat güçlerle "cephe mücadelesi" yaratılmalıdır. Bunun için önce sınıf partisi yola çıkmalı. Bu parti cephe siyasetinde aktif bir rol üstlenmelidir.

Bu işin başka yolu yoktur.

Aksi "hala ölü gözünden yaş beklemeye devam" olur.

İkinci Adım

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek (KSG) olarak Kıbrıs konusunda siyasetimizi ortaya koyduk. Bu siyasetin ne anlama geldiğini sayılarımızda sürekli olarak ele aldık. Kıbrıs'ta emperyalist zinciri kırmanın yolunun Anti-Emperyalist Birleşik Cephe (AEBC) Hükümeti ile gerçekleştirebileceğini anlattık ve pratik siyasi yaşamda solda birlik için en berbat deklarasyonlara bile imzamız atarak bu birliğin kalıcılığı için her türlü fedakarlıkları yaptık. Bu Memleket Bizim Platform'undaki yoldaşlara çıkış yolunun TC hakimiyetine ve emperyalizmin Kıbrıs işçi ve emekçilerine karşı oynadığı emperyalist çıkar çatışmasından kurtulmanın yolu olarak AEBC'yi sürekli savunduk.

Kıbrıs'taki Denktaş-Kleridis görüşmelerin Kıbrıs Sorunu'nun emperyalist çıkarlar doğrultusunda ancak çözülebileceğini ve bu çıkar çatışmasında çıkarları olan tarafların uzlaşması ile ancak gerçekleştirebileceğini anlattık. Yedi Başlı Canavar'ın (Kıbrıslı Türk burjuvazisi, Türk burjuvazisi, Kıbrıslı Rum burjuvazisi, Yunan burjuvazisi, İngiliz emperyalizmi, ABD emperyalizmi ve AB emperyalistleri) çıkarlarının uzlaşabilme olanağının bugünkü konjektürde neden imkansız olduğunu yazılarımızda sürekli olarak anlattık.

Gelgelelim sol cephedeki arkadaşların hemen hemen hepsi Çözüm ve AB üyeliğine dört elle sarıldılar. Sadece soldaki arkadaşlar değil, aynı zamanda Kıbrıslı Türk burjuvazisi de son üç yılda yaşadığı ekonomik yıkımdan dolayı buna dört elle sarıldılar.

AEBC Hükümetinin gerekliliğini savunan tek gurup KSG kalmıştır. Siyasi yaşam bizim Kıbrıs Sorunu konusunda öne sürdüğümüz tezlerin doğruluğunu her gün kanıtıyor. Bunu soldaki muhaliflerimiz de görüyor

artık...

Ancak tezlerimizin doğruluğunun kanıtlanması siyasi yaşamda yetmiyor. İşçi ve emekçi kitleler kendilerini yarı yolda bırakan siyasi partilerden radikal olarak farklı ve onların çıkarlarını savunan bir siyasi partiyi arıyor. Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek'in, işçi ve emekçi kitlelerin çıkarlarını savunacak ve onları emperyalist çıkarlar uğruna satmayacak, kendi partisinin kurulması için bir araç olma zamanı çoktan gelmiştir bile...

Çözüm ve AB üyeliğine umut bağlayan sol kesimler AB emperyalizminin ne kadar acımasız ve iki yüzlü olduğunu yakında görmeye başlayacaklar ve bu kokuşmuş düzenden kurtulabilmenin ancak ve ancak kendi elleri artı Türkiye Yunanistan ve İngiliz işçi ve emekçilerinin desteği ile olabileceğini, sırtlarını şu veya bu emperyalist güce dayamak gerektiğini kavrayacaklarından kuşumuz yoktur. (Doğu Avrupa işçi ve emekçileri on yıl önce sosyalizme lanet okurken şimdi sosyalizmin kurtuluş olduğunu dile getirmeye başladılar).

Oyleyse ikinci adım ne olmalı ?

Sokakta yürüken karşılaştığımız emekçiler mevcut siyasetçilere güvenleri olmadığını dile getirmekte ve "başka alternatif göremiyoruz" demektedir. İşçi ve emekçilerin çıkarlarını savunacak alternatif Sosyalist siyasetli Partinin kurulması bir toplantı ile gerçekleşmez. Bu bir süreç gerektirir. Böyle bir siyasi partinin oluşması ancak bu parti için çalışmalarımızı seferber edersek gerçekleşebilir.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek sadece siyasi propaganda görevi ile yetinemez. Ne de tek başına bu partiyi kurabilir. Böyle bir partinin bir siyasi güç olarak sahnede kendini göstermesi aynı zamanda aktif parti

Londra Mektubu

Elif Kara

kadroları ile mümkün olur.

Sosyalist partinin oluşması bir inşaatın yapımı ve tamamlanmasına bezer. Temeller atılır, temel için gerekli dökümler yapılır, duvarlar örülmeye başlanır ve inşaatın yükseltilmesi için iskele (iskaloşa) kurulur. İnşaatın tamamlanabilmesi ancak bu iskeleler ve inşaat çalışan emekçiler sayesinde gerçekleşebilir.

Partimiz için temeller atılmıştır. Partimiz gerek Kıbrıs Sorunu konusunda gerekse dünyaya bakış konularında siyasi ve ideolojik temellere sahiptir. Bu siyasi ve ideolojik yaklaşımlar pratikte sınanmış, rejim ve muhaliflerimizi tedirgin etmiştir. KSG'nin belli işçi, emekçi ve aydınlar tarafından gerek işyerlerinde gerekse evlerde sevilerek okunması, bugünkü düzenden ve siyasetçilerin ikiyüzlülüklerinden bıkmış ve usanmış olduklarını ve sosyalizme sempatisi olduğunu göstermektedir.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek'in artık yapı iskelesini oluşturmaya başlama zamanı gelmiştir. Gazeteyi okuyanlarla sıkı bağlar oluşturmak, gazetenin onların gazetesi olduğunu görmelerini sağlamak, AEBC Hükümeti'nin oluşmasında Sosyalist Parti'nin gerekliliğini gazete aracılığı ile kavratmak ve yaymak ve de bu uğurda mücadele için işçi, emekçi ve aydınları seferber etmek ancak günlük pratik çalışmaya ağırlık vererek gerçekleşir.

Ne demişti Lenin:

"Gazete yalnızca bir propaganda aracı değil aynı zamanda bir örgütleyicidir de..."

Her şey Sosyalist Parti'nin yaratılması ve AEBC Hükümeti için!

BELEDİYELERDE NELER OLUYOR?
YEREL YÖNETİMLER SEFFAF DEĞİL

KSG muhabirlerinin güvenilir kaynaklardan elde ettiği bilgilere göre KKTC sınırları içerisinde görev yapan yerel yönetimlerin bazıları bünyelerinde çalıştırdıkları personelin ihtiyat sandığı ve sosyal sigorta yatırımlarını yatırmamaktadır. Bu nedenle bazı belediyelerin trilyonlara yakın borcu birikmiştir. Bu arada sigorta ve diğer hakları yatırmayan belediye çalışanlarının mağduriyetlerinin çok daha büyük olduğu anlaşılmaktadır.

Sosyal Sigortası yatmayan bir işçinin ciddi bir sağlık sorunu karşısında hastahanelerden hizmet göremeyeceği, kapıda kalacağı barizdir. Böyle bir durumda yaşam kaybı olması halinde bunun hesabını kim verecektir?

İşçilerin yıllardır yatırmayan sosyal hakları, devalüasyon karşısında eriyip gitmiştir. Yatırımları yapıldığı zaman gecikme faizini alamayacak olan işçilerin uğratıldığı kayıp, belediyelerin borçlu olduğu trilyonlardan üç-beş kat daha fazladır. KKTC yönetiminde bu hesabı verebilecek olan bir babayiğit var midir?

Ne yazık ki bu suçları işleyen belediye başkanları, istifa edeceklerine, yüzleri kızarmadan, seçim dönemlerinde, tekrar aday olabilmiş ve bazıları

seçilebilmişlerdir.

Gerek sendikalar, gerekse siyasi partiler, bu gerçekleri bildikleri halde hasır altı etmişlerdir.

Sosyalist Gerçek belediye emekçilerinin haklarının savunucusu olacak, usulsüzlükler düzeltilene ve işçiler haklarını son kuruşuna kadar alıncaya dek bu durumun takipçisi olacaktır.

İlk olarak Belediyeler Birliğini ve İçişleri Bakanlığını açıklama yapmaya davet ediyoruz:

İşçilerin sosyal sigorta - ihtiyat sandığı ve gelir vergisi ödeneklerini yatırmayan belediyeler hangileri?

Bunların borçları ne kadar?

İşçilerin kaybı hesaplandı mı?

Hangi belediye başkanları bu ödenekleri yatırmadığı halde tekrar seçildi?

Usulsüzlük yapan belediye başkanları yargıya verilecek mi?

İlgili merciler bu soruları yanıtlamaz ve açıklama yapmazsa, KSG gelecek sayıda bunlardan tesbit edebildiklerini deşifre edecek.

Yönetimden ve Yerel yönetimlerden seffalık talep ediyoruz.

BARAKA KÜLTÜR MERKEZİ AÇILDI

17 Temmuz 2002 Çarşamba günü saat 20:30, dost omuzları omuzlarında hissetme gururunu yaşayan, Baraka Kültür Merkezi bol katılımlı bir gecede gerçekleştirdiği açılışla bizlere merhaba dedi.

O gece bir yandan Rekabet kültürünün toplumsal mücadele içindeki bireylerin birbir ilişkilerine etkileri; Ali Bizden ve Cumhuriyet Deliceirmek'la samimi bir havada tartışılırken, biryandan da gelen davetliler hoş sohbetlerle birbirleriyle kaynaşma fırsatını da bulmuştu.

AMERİKANCI CR GRUPLARI, TİCARET BURJUVAZİSİNİ YÖNLENDİRMeye BAŞLADI

Ahmet AN

Alman araştırmacı Oliver Wolleh tarafından bu yıl Hamburg'da Almanca olarak yayımlanan "Bölünmeyi önlemek: Kıbrıs'ta barışı inşa etmek üzerine bir vaka araştırması" adlı 421 sayfalık çalışmada, ABD'nin Kıbrıslı Türkler ve Kıbrıslı Rumlar arasında yürüttüğü "Uyuşmazlıkların Çözümü" (Conflict Resolution=CR) çalışmalarını incelemekte ve diğer şeyler yanında şu saptamada bulunulmaktadır:

"ABD kurumlar ağı, eğitmen gruplarını, Kıbrıs'taki Amerikan politikasının tamamlayıcısı olacak olan etkin siyasal baskı gruplarından oluşan bir sisteme dönüştürmeyi amaçlamaktadır. Ama bu durum, araştırma süresi içinde Kıbrıs'ta henüz sağlanamamıştır." (s.365)

Wolleh araştırmasını 1993 ile 1997 yılları arasında yürütmüştü. Nitekim bu kurumlar ağının eğittiği "Conflict Resolution trainer"lerinden Sevgül Uludağ, bir süre önce aynı döneme ilişkin olarak şu değerlendirmeyi yaptı:

"Kıbrıs'ta Amerikalıların örgütlediği Conflict Resolution sürecinde yaşadığımız düş kırıklıklarının hesaplaşmasını yapıyorduk... Conflict Resolution sürecinde, Amerika elbette kendi çıkarlarını kollamıştı. Kıbrıslı Türk ve Rum barışseverlerin "kurumlaşma" çabalarının önündeki engeller, yalnızca Türk resmi makamlarının "yasaklı" tavrından, ya da Rum barışseverlerin "Kıbrıslı Türkleri tanıma" fobisinden değil, aynı zamanda bizzat Amerikan Elçiliğinin hareketi "dağınık tutma" kararlılığından geliyordu. Bunu ancak tüm iki toplumlu grupların Ledra Palace buluşmalarına Türk makamlarının 1997'de getirdiği yasaklamadan sonra tümüyle kavrayabildik: 1997'de "yasak"lar geldiğinde, kabaca 1994'de 30 kişilik "Conflict Resolution Trainer Grubu"muzun başlattığı ve 3 bin kişiye ulaşan hareket "dağılmıştı". (Yeni Düzen, 15 Temmuz 2002) Volkan gazetesinde de, sayıları 45 tane olan CR gruplarında eğitilmiş olan ve çeşitli meslek gruplarından gelen Kıbrıslı Türklerin sayısını 2198 olarak açıklamıştı.

Ama bu dağınıklık çok geçmeden giderilecek ve oluşturulan veya ele geçirilen sözümona "Sivil Toplum Örgütleri", ya da "NGO"lar marifetiyle yeniden toparlanılacak ve Haziran 2002 yerel seçimlerinde "büyük zafer"ler elde edilecekti.

"BARİŞ MERKEZİ" ZATEN VARDI

Wolleh'nin araştırmasını tamamladığı 1997 yılından sonra, ABD'nin Lefkoşa'daki Büyükelçiliği'ne bağlı olarak çalışan CR gruplarına mensup kişilerin, Kıbrıs'ın gerek Türk, gerekse Rum kesiminde profesyonel kalıcı örgütlenmelere gittikleri gözlemlendi. Rum kesimindeki "Barış Merkezi" zaten CR çalışmalarında önemli bir rol oynamaktaydı ve bu merkezin başkanı olan Kostas Şammas adlı kişi, CR eğitmenlerinden olan DISI milletvekili Keti Kleridis ile etkinlikler vesilesiyle dostluklarını ilerleterek, evlenecekti de.

ÖNCE UZLAŞIMCILAR ÖRGÜTLENİYOR

Kıbrıslı Türk CR'cuların kalıcı ve profesyonel bazı örgütlenmelere gittikleri basın haberlerine yansımış bulunmaktadır:

"Bu akşam ilk etkinlik: KKTC'de ilk kez uzlaşım tekniklerinin tanıtımı ve anlaşmazlık yaşayan taraflara uzlaşım hizmetleri de vermeyi amaçlayan Kıbrıs Türk Uzlaşım Derneği fiilen faaliyetlerine başlamış bulunuyor. İlk etkinlik olarak, Kıbrıs Türk ODTÜ Mezunları Derneği ile ortaklaşa panel yapıldı." (Yeni Düzen, 13 Eylül 2000)

"Kıbrıs Türk Uzlaşım Derneği, 22 Ekim 2000'de 1. olağan genel kurulunu yaptı. Merkez binasını 21 Eylül 2001'de açtı... Dernek UNOPS ve Fulbright Komisyonu tarafından finanse ediliyor. Başkan Canan Öztoprak. Eğitim alan 70 kişinin 50-60'ı dernek üyesi oldu. (Kıbrıs, 22 Eylül 2001)

Uzlaşım Derneği, eğitim seminerleri çerçevesinde avukat, öğretmen, doktor ve çeşitli meslek grupları ve bazı okullardaki öğrenciler için kurslar düzenlemekte ve "uzlaşım teknikleri"ni öğretmektedir. Son

olarak gazetelere verilen ilanlarda, 26-27-28 Temmuz 2002 tarihlerinde gençlere yönelik ve toplam 20 saat sürecek ve "Temel İletişim-Uzlaşım" konularında atölye çalışması düzenleneceğini duyuran bir gazete ilanı yayımlandı ve bu projenin "UNDP/USAID katkıları ve UNOPS aracılığı ile gerçekleştirilmeğe olduğu vurgulandı.

Paralel çalışmalar da, Kıbrıs Rum kesimindeki "Uzlaşım Derneği" tarafından yürütülmektedir. Hem aile, hem de hukukla ilgili uzlaşım konularında, ABD ve İsrail'de eğitilmiş olan gönüllüler tarafından seminerler düzenlendiği basında kaydedilmiştir. (Cyprus Weekly, 12 Ekim 2001)

YÖNETİCİLER DERNEĞİ KURULUYOR

1998'de bir kurucu heyet başkanlığında örgütlenme çalışmalarını başlatan bir grup CR'cu, 3 Ekim 2001'de 1. olağan genel kurulunu yaparak, Kıbrıs Türk Yöneticiler Derneği'nin başkanlığına Bülent Kanol'u getirdi.

Bu arada ABD, Norveç, İngiltere ve BM'nin Kıbrıs içinde ve özellikle dışında yapılmakta olan iki toplumlu buluşmaları finanse ettiklerini bildirdi:

"Norveçliler, Ledra Palace'da ofisi bulunan Prio Vakfı ile Brüksel Grubu, ayrıca Akademisyenler Grubu (9 Rum ve 8 Türk) ve Ekonomik Forum'u çalıştırıyorlar. Zaman zaman ise açık seminerler düzenliyorlar... Amerikalılar, iki toplumlu temasları Fulbright Vakfı aracılığıyla destekliyorlar. Ayrıca UNOPS finansmanıya Harvard Grubu toplantılarını da organize ediyorlar. (Fileleftheros'tan aktaran, Yeni Düzen, 30.1.2002)

Kıbrıs Türk Yöneticiler Derneği'nin, yine UNDP/UNOPS katkılarıyla oluşturduğu "Yöneticilik Merkezi" ise, 15 Şubat 2002 tarihinde Lefkoşa'da açıldı. Eğitim programlarının dört kişilik bir ekip tarafından verildiği açıklayan Merkez'in Yöneticisi Bülent Kanol, basınla yaptığı bir söyleşide, "Küçük, ama güçlü bir ekibiz" şeklinde konuştu. (Kıbrıs, 6 Mayıs 2002)

Etkinliklerini renkli bir bülten ile kamuoyuna duyuran Yöneticilik Merkezinin, Kıbrıs Türk Ticaret Odası ile ortaklaşa düzenlediği ilk konferansın konusu, "Çözümün önce ve sonra KOBİ'lerin gelişimi ve finansmanı" idi. (Kıbrıs, 15 Mayıs 2002)

"İMZALA VEYA İSTİFA ET"

Bu arada, 2001 yılının sonunda iki toplum liderinin birbirlerine karşılıklı yemek ziyaretleri yaptığı ve 2002 yılının başında da toplumlararası görüşmelere bir kez daha yeniden başladıkları günlerde, CR yöntemine göre yetiştirilmiş eğitmen grupları, adanın her iki tarafında basın toplantıları düzenleyerek, basında çıkan CR çalışmalarına yönelik eleştirileri göğüsleme cesaretini bulmuşlar ve masaya konan tartışmalı ABD çözüm planları için, "imzalayın veya istifa edin" çağrılarını yapmışlardı.

16 Ocak 2002'de başlayacak olan doğrudan toplumlararası görüşmeler öncesinde Ledra Palace'ta gösteri yapan, Kıbrıslı Rum CR'cular, "Yeniden Birleşme ve Birlikte Varolma için Vatandaş Hareketi" (Movement of Citizens, Working for Reunification and Coexistence) adını verdikleri oluşumun 2 Şubat'ta yapılan kuruluş toplantısında 15 kişilik geçici Koordinasyon Komitesi'ni seçtiler. (Fileleftheros, 9 Şubat 2002)

9 Şubat 2002 günü de, Oslo Grubu Türk üyeleri, düzenledikleri basın toplantısında, "Yaptığımız çalışmanın arkasındayız" diyerek, CR çalışma grupları tarafından hazırlanan Kıbrıs sorununun çözümüne ilişkin tasaklara destek beyan ettiler. (Kıbrıs, 10 Şubat 2002)

CR EĞİTİMİNDE NELER VAR?

Kıbrıslı Türk CR eğitmenlerinden Fatma Azgın, bir söyleşisinde "Uyuşmazlıkların Çözümü Grubu" konusunda şunları söylemişti: "1992 yılında başladı eğitim çalışmaları. Amerika'dan gelen uzmanlar bir Rumlar için, iki de Türkler için toplantı yapmaktaydılar, ayrı ayrı. O sıralar biz Türklerin iki grubu vardı. Bir tanesi benim başında bulduğum bir grup, diğeri ise Ergün Olgun'un başında bulunduğu bir gruptu. Önce görüşme teknikleri ve metodlarını çalıştılar bizimle... Amaç,

çelişkileri yumuşatmak, ya da iyileştirmek... Politikamız, ya da amacımız iki tarafın da kazanabileceği, iki tarafın da memnun olabileceği (bir çözümdür)... (Yaklaşık 7 yıldır) Bu toplantılara katılanlar bilgi, deneyim, kültür açısından güçlendiler. Görgü, deneyim kazandılar. Sık sık yinelenen yurtdışı etkinlikleriyle olgunlaştılar. Çevreyle ilişkilerde, özel yaşamlarında düzeltilmeler oldu. Birçok kişi, bulunduğu dernekte, sendikada, meslek kuruluşunda liderlik üstlendi, aldığı eğitimden dolayı." (Avrupa, 12.-15.9.98)

KLİRİDİS'İN KIZININ SÖYLEDİKLERİ

Kıbrıslı Rum CR eğitmenlerinden Başkan Glafkos Kleridis'in kızı, DISI Milletvekili Keti Kleridis ise, kendisi ile yeniden yakınlaşma konusunda yapılan bir söyleşide Mahi gazetesine şöyle konuştu:

"Dış ülkelere giden Kıbrıslı Türklerin çoğunluğunun Denktaş'ın görüşüne yakın kişiler olduğu ortadadır. Bundan dolayı bu gibi buluşmaların büyük önemi olmadığı gibi, görüş ayrılıklarının kapatılması yönünde olumlu sonuçlar verme olasılıkları yoktur. Sanırım Denktaş, durumun kontrolünden kaçtığına görünce bu temasları durdurma bahanesi buldu. Yaz ayları döneminde çeşitli temaslar yapıldı. New Hampshire'e giden siyasiler, sendikacılar ve diğer önde gelen şahısların oluşturduğu gruptaydım. Bu toplantı şu açıdan hayal kırıcıydı. Geçmişte diyaloga destek vererek görüşlerinde daha yumuşak olan Kıbrıslı Türk politikacılar, bu kez Denktaş'ın kadısını izlediler... Kısacası gördüğüm kadarıyla Kıbrıs Türk toplumunda muhalefet yoktur." (Kıbrıs, 14.9.98)

GENÇ İŞ ADAMLARI ÖNE GEÇİYOR

15 proje grubu halinde eğitim yapan iki toplumlu CR grupları arasında yer alan "Genç ve Öncü İşadamları Grubu" ile "Federasyon ve AB Çalışma Grubu"nun aktif üyelerinden CTP Dış İlişkiler sorumlusu Kutlay Erk ile eski solculardan Mustafa Damdelen gibi genç işadamlarının başını çektiği "Çalışan Ticaret Odası" grubu, 28 Nisan 2001'de yapılan Kıbrıs Türk Ticaret Odası Genel Kurulunda Ali Erel başkanlığındaki 50 kişilik genç işadamları kadrosunun seçilmesini sağladı. Böylelikle, Kıbrıs Türk ticaret burjuvazisinin öncü kuruluşu, eski TMT'ci kuşaktan kurtuluyor ve bazılarının geçmişinde solculuk da bulunan genç kuşak iş adamlarının eline geçiyordu.

Özel kesimdeki ekonomik yönetim kadrolarında bu değişim olurken, siyasal düzeyde de, zaten bir süreden beri ortanın solundan merkeze kaymakta olan Cumhuriyetçi Türk Partisi de, 18. Kurultayı için hazırladığı "Varoluş Yolumuz: Kıbrıs Sorunu, Ekonomik ve Politik Tezler"inde, küçük burjuvazinin ilerici kesimlerinin sözcülüğünden, genç iş adamlarının partisi olmaya doğru evrilmekteydi. Bu husus, 2001 Kurultay Tezleri'nde yer alan şu cümlelerle özetlenmişti: "Gelecek, 40 yıl yakın süren ve son 25 yılda iki ayrı bölgenin coğrafi temelinde şekillenen, siyasi ve toplumsal geçişin ortaya çıkardığı yeni ilişkiler ve yapıyı dikkate alarak kurulabilir." (agy, s.65-66)

7 ÖRGÜTÜN ÇIKIŞI

Yeniden başlatılan toplumlararası görüşmelerin ikinci turu başlarken, başını Kıbrıs Türk Ticaret Odasının çektiği ve altısı ekonomik konularda faaliyet gösteren 7 örgüt, BM, AB ve ABD'ye çağrıda bulunarak, taraflara eşit davranılmasını istedi. K.T.Ticaret Odası, KKTC İşadamları Derneği, Kuzey Kıbrıs Genç İşadamları Derneği, K.T.Otelciler Birliği, K.T.İnşaat Mütahhithleri Birliği, K.T.Üniversiteli Kadınlar Derneği ve Kuzey Kıbrıs Bankalar Birliği, her iki toplum liderinin tarihe Kıbrıs sorununu çözen liderler olarak altın harflerle geçmelerini de diledi. Aynı 7 örgüt, 14 Mayıs 2002'de BM Genel Sekreteri Kofi Annan'ın Kıbrıs ziyareti öncesinde ona iletilmek üzere hazırladıkları ortak mektubu bir basın toplantısı ile açıklarken, aralarında CTP ve YBH'nin da bulunduğu 41 sendika ve dernekten oluşan "Bu Memleket Bizim Platformu" da, 2000 yılında barış ve çözüm istemiyle toplanan noter tasdikli 17 bin 980 imzayı Annan'a verilmeğe üzere Lefkoşa'daki bir BM

yetkilisine teslim etti.

Aralık 2001'de Ankara'yı ziyaret edip, temaslarda bulunan bu 7 ekonomik örgüt, 4 Haziran 2002'de de Türkiye'de 7 Haziran'da yapılacak AB konulu toplantı öncesinde Türkiye Cumhurbaşkanı Ahmet Sezer ile siyasi liderlere 5 sayfalık bir çağrıda bulunarak, "tarihi fırsat penceresi kapanmadan Kıbrıs sorunu çözülmelidir" talebinde bulundu.

YEREL SEÇİMLERDE DE AYNI ÖRGÜTLER ETKİN

24 Haziran 2002 günü, aralarında Kıbrıs Türk Ticaret Odası, KKTC İşadamları Derneği ve Kuzey Kıbrıs Genç İşadamları Derneği gibi kuruluşların da bulunduğu 8 sivil toplum örgütü, belediye başkan adaylarına istemlerini sunduğu bir öğle yemeği düzenledi. CTP'nin yayın organı Yeni Düzen gazetesinde haberin başlığı da şöyle konmuştu: "Temel kriterimiz çözüm ve AB üyeliği". (25 Haziran 2002)

Ticaret Odası bir gün sonra da "Çözüm ve AB konusunda ortak bir payda oluşturmak" amacıyla sivil toplum örgütlerine bir dizi ziyaret başlattı. Temmuz ayı başlarında ortak bir deklarasyona imza atıp atamayacaklarını araştırdıklarını söyleyen Oda Başkanı Erel, sendikacılara, ortak bir gemide olduklarını ve birlikte çalışma ve ortak hareket edilmesinin zorunluluğunu söylemekteydi.

KKTC İşadamları Derneği 29 Haziran tarihli gazetelerde yer alan tam sayfa paralı ilanında, "Sivil Toplum Örgütleri ile diyalog ve işbirliği kültürü son derece gelişmiş özgür irade sahibi, barışa inanıp, katkı koyan, Kıbrıs'ta çözüm ve Avrupa Birliği üyeliği vizyonunu destekleyen kişiyi seçin" çağrısında bulundu ve seçmenlerden oylarını "özellikleri"ni sayıp, sadece adını vermediği CTP'nin Lefkoşa Belediye Başkanı aday işadama Kutlay Erk'e vermelerini istedi.

DENKTAŞ'IN SEÇİM SONUÇLARINI DEĞERLENDİRMESİ

TMT devletinin ezeli ve ebedi başkanı olan Rauf Raif Denktaş, 30 Haziran günü yapılan yerel seçimlerde CTP'nin beş büyük yerleşim yerinde geçerli oyların %33.98'ini alarak ilk sıraya yerleşmesi ardından yaptığı değerlendirmede, yeni seçilen belediye başkanlarına "gözüm üzerinizde olacak" uyarısında bulunurken, CTP'nin seçim sonuçlarını politik kazanç olarak değerlendirmemesi ve kazancın yararlı yönünü görmesi gerektiğini söyleyerek, şöyle konuştu:

"Hiçbir zaman Türk bayrağı, KKTC bayrağı kullanılmayan mitinglerde bu sefer kullanıldı. Bu bir değişiklik işareti. Ama biraz daha değişimleri lazım. Türk fobisinden, Türkiye fobisinden, Denktaş fobisinden kurtulmaları lazım. Ve Türkiye'nin tasvip etmeyeceği bir anlaşmanın bu halkı mahvedeceği bilinci içinde Türkiye ile tam işbirliği içinde görüşmeleri götürdüğümüzün bilinmesini ve bu bilinç içinde destek istiyoruz... Herkes devletine sahip çıksın, çıkış yolu budur, açılım yolu da budur. Aksi halde devlete sahip çıkmadan açılım demek, tehlikelere, olumsuzluklara açılım demektir. Kimsede bu halkın geleceğiyle oynamasın." (Kıbrıs, 2 Temmuz 2002)

İktidardaki UBP-DP koalisyon hükümetinin Başbakan Yardımcısı, Ekonomiden Sorumlu Devlet Bakanı ve DP Genel Başkanı Salih Coşar ise, "4 büyük kentte odaklanan CTP'nin 3 büyük kentte seçimi kazanmasında, CTP'nin ortaya koyduğu "Çözüm ve AB" vizyonunun ve ekonomik sıkıntılarının etkili olduğunu" vurgulama ihtiyacını hissetti.

TALAT'IN DEĞİŞTİKLERİNİ KABUL ETTİ

Lefkoşa Belediye Başkanlığına kazanan CTP adayı ve işadama Kutlay Erk'in Yönetim Kurulu Başkanı olduğu Radyo SİM-FM'deki "Radyo Gazetesi" programına 2 Temmuz günü katılan CTP Genel Başkanı Mehmet Ali Talat, Denktaş'ın CTP'nin bir miktar değiştiği, ama biraz daha değişime gereksinim duyulduğunu söylediğinin anımsatılmasına üzerine, "halkımızla daha fazla bütünleşme yönünde değişeceğiz. Değişmeyen yok. Taş bile değişir. Denktaş değişir mi, onu bilmiyorum. Değişmeyen galiba kendisi" diye konuşmaktaydı.

Devami 11. sayfada

Gençlik Gençlik Gençlik Gençlik

POLEMİK

Hani şu artık, Sovyetler de yok AB bizi kurtarır diyenler var ya. En çok ona sinir oluyorum. Uyumak istersen uyu, lafazanlık yapma. Ya da bir yerden geçiniyorsan! Dünya dünden çok daha fazla kavga ve savaşım gerektiriyor. Emek ile sermaye arasında uçurum her gün artıyor. Artık safklar belli. Biz emek mücadelesinin bir parçasıyız. Hazır yiycilere duyurulur! Hade, yavaş yavaş çekilecekseniz çekilin. Doğru AB ve BM kapısına. Biz rahatız..

SORU

Ferdi bey... Ferdi beeeey?
Meclisten kaç para
alıyorsunuz Ferdi bey?
Bilen var mı?

UNİVERSİTE GÜNÜ

Geçen hafta arkadaşım güney Kıbrıs'a kaçtı. Durumu iyi değil! Bir inşaatta boyacılık yaptığını söylüyor. Kaldığı otelde üç aylık bir de hamile kadın ve on aylık hasta bir çocuk var. Birden aklıma Hitler faşizminden kaçanlar geldi. Denktaş'da yine plak gibi özgürlük, bağımsızlık, milli mesele diyor. Bunun bizim meselemiz olmadığı açık. Türkiye'nin çıkarlarını savunuyor. Biz Kıbrıs'ın kuzeyinde Türkçe konuşanlar ise sürünüyoruz! Ne özgürlük ama ha? Sessiz kalmamak lazım.

DIYALEKTİĞİN BİRİNCİ ÇİZGİSİ HER ŞEY BİRBİRİNE BAĞLIDIR

Georges Politzer

(KARŞILIKLI ETKİ VE EVRENSEL BAĞLANTI YASASI) BİR ÖRNEK

Bir yiğit adam barış için savaşıma katılıyor: Stockholm çağrısına imza topluyor. Dünya Halkları Kongresi için kart dağıtıyor, iş arkadaşları ile ya da tanımadığı bir kimseyle Almanya sorununu barışçı yoldan çözülmesi konusunda, Vietnam Savaşının durdurulması konusunda tartışmaya girişiyor ya da barış için ulusal birliği sağlamak üzere kendi evinde öteki kiracıları toplantıya çağırıyor.

Bazıları "Ne yaptığını sanıyor zavallı? Zamanını da emeğini de boşuna harcıyor." diyeceklerdir. Gerçekten de, ilk bakışta, bu adamın yaptığı iş saçma bir şeydir; adam ne bakan, ne milletvekili, ne general, ne bankacı, ne diplomat. Öyleyse?

Bununla birlikte, onun hakkı var. Neden? Çünkü o tek başına değildir. Kişi olarak ne denli alçakgönüllü olursa olsun, onun girişkenliği işe yarar, çünkü tecrit edilmiş değildir. Onun eylemi, koskoca bir bütünün, dünya halklarının barış için savaşımının bir bölümüdür. Aynı anda milyonlarca insan, onun gibi, onunla aynı doğrultuda ve aynı güçlere karşı hareket ediyorlar. Aynı zincirin halkaları olan bütün bu girişkenlikler arasında evrensel bağlantı vardır. Ve bu girişkenliklerin her biri, kendi örneğiyle, kendi deneyimiyle, başarısızlıkları ve başarılarıyla ötekine yardım ettiği (karşılıklılık) için bütün bu girişkenlikler arasında karşılıklı etki vardır. Kendi seçeneklerini karşılaştırdıkları zaman, tecrit edilmemiş olduklarını anlarlar, aynı zamanda, her şeyin birbirine bağlı olduğuna inanırlar.

İşte pratikten alınmış pek basit bir örnek. Görülüyor ki, yalnızca diyalektik yöntem

ilk yasası, doğru yorumlamaya olanak veriyor. Burada diyalektik, metafiziğe kökten karşıdır: "Kendini bu kadar sıkıntıya sokmak, basit insanları tedirgin etmek, insanlarla tartışmak neye yarar? Barış bu basit insanlara bağlı değildir..." demek, metafizikçi gibi uslamaktır. Metafizikçi gerçekte, ayrılabilir olmayı ayırır. 1952 Ekiminde, Barış için Asya ve Pasifik Konferansına, Los Alamos'a, ilk atom bombasının yapılmasına katılan bir bilgin, Joan Hinton da geldi.

"Nagazaki üzerine atılan ilk bombaya ellerimle dokundum. Derin bir suçluluk

hissi duyuyorum ve insanlığa karşı bir cinayetin hazırlanışında bir rol oynamış olmaktan utanç duyuyorum. Nasıl oldu da bu görevi yerine getirmeyi kabul ettim? 'Bilim için bilim' yanlış felsefesine inanıyordum da ondan. Bu felsefe, modern bilimin zehiridir. Bilimi toplumsal yaşamdan ve insanlardan ayırmak demek olan bu yanlışlıktır. Bilim, savaş sırasında, atom bombası yapımında çalışmaya sürüklendim. Bilgin olarak kendimizi 'salt bilime' vermemiz gerektiğini ve geriye kalanın da mühendislerin ve devlet adamlarının işi olduğunu düşünüyorduk. Beni fildişi kulemden çekip çıkarmak ve bana 'salt bilim' olmadığını ve bilimin ancak insanlığın çıkarlarına hizmet ettiği ölçüde bir anlamı olduğunu anlatmak için Hiroşima ve Nagazaki bombardımanları faciasının gerekmiş olduğunu söylemeye utaniyorum. Birleşik Devletler'de ve Japonya'da halen atom silahlarının yapımında çalışan bilginlere sesleniyorum ve onlara 'Ne yaptığınızı iyi düşününüz' diyorum".

Metafizikçi, kendi yaptığı işin, başkalarının yaptıkları ile bağlantılı olduğunu düşünmez; işte bu, atom bilgininin durumuydu, o "bilimsel düşünüşe" uygun davrandığını düşünürken, gerçekte bilime karşı bir tutum almıştı. Çünkü kendi mesleki eyleminin nesnel koşulları ve çalışmasının yararlılığı üzerinde, kendi kendini sorguya çekmeyi reddediyordu.

Bu gibi davranışlar çok yaygındır. Başka bir örnek almak istersek, örneğin, her fırsatta: "Spor, spordur; siyaset siyasettir. Ben hiçbir zaman siyaset yapmadım." diyen sporunun durumu. Sporla siyasetin başka başka eylemler olduğu doğrudur. Ama onlar arasında hiçbir ilişki olmadığı yanlıştır. Eger sporunun satınalma gücü azalır, eğer

ve eğer işsiz kalırsa, spor gereçlerini ve giysilerini nasıl satın alabilecektir? Ve eğer savaş, spor için ayrılan bütçeleri, ödenekleri kemirip yutarsa, stadlar ve yüzme havuzları nasıl yapılabilecektir? Görülüyor ki: spor, metafizikçinin bilmediği, ama diyalektikçinin bulduğu bazı koşullara bağlıdır; ödeneksiz spor olmaz; ama bir barış siyaseti olmadan da ödenek olmaz. Demek ki, spor siyasetten ayrılmıyor. Bu bağı bilmeyen, unutan sporcu, yalnız spor davasına hizmet etmemekle kalmaz, onu savunmanın çarelerini de elinden geçirir. Niçin? Çünkü her şeyin birbiriyle bağlantılı olduğunu anlamadığı için, savaş siyasetine karşı savaşım veremeyecektir; bir an gelecektir, sporu, onun koşullarını gerçekleştirmeden istediği için, ister ülkenin yıkımı spor ekiplerini ortadan kaldıracak için olsun, ister savaş gelmiş olacağı için olsun, artık hiç spor yapamayacaktır.

"Diyalektik, metafiziğin tersine, doğaya, birbirinden kopuk, tek başına ve birbirinden bağımsız ayrı ayrı nesnelere ve görüngülerine (phénomène)[14] rasgele bir araya toplama bir yığını olarak değil, nesnelere ve görüngülerin organik olarak birbirlerine bağlı oldukları, birbirlerine

Evren Maner

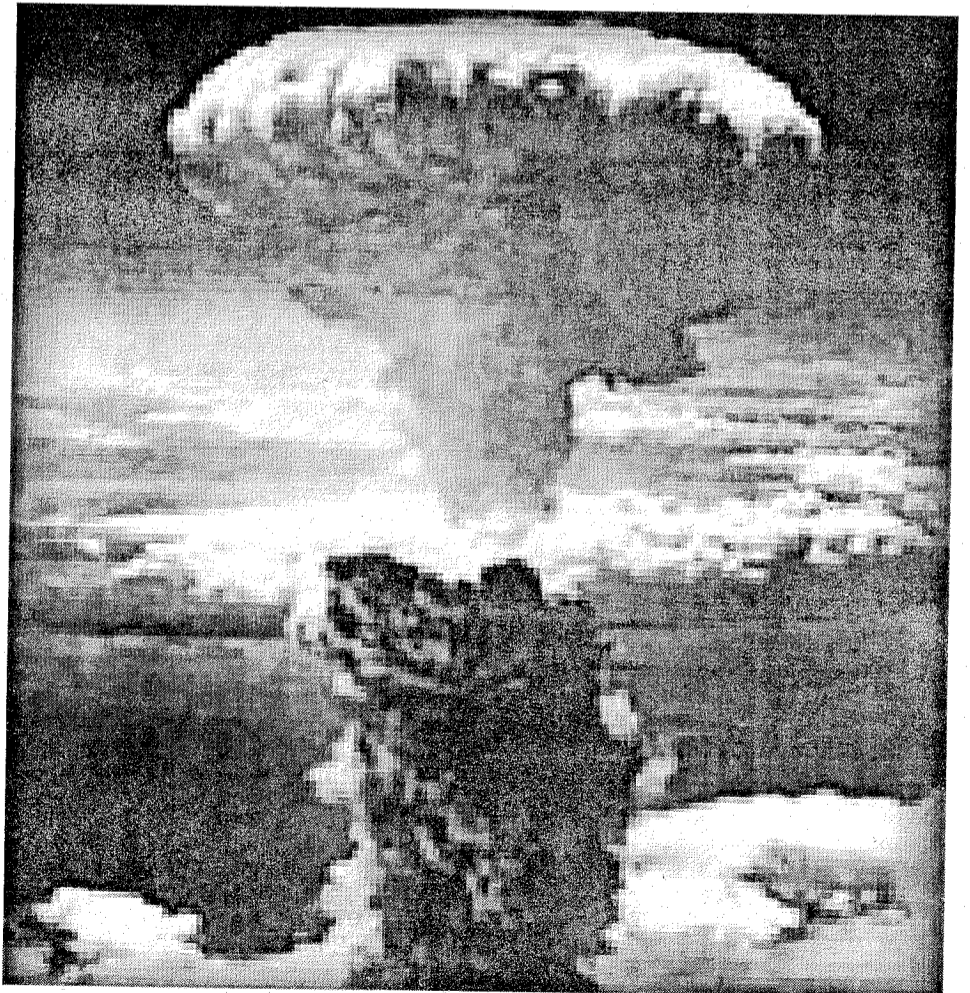
bağımlı oldukları ve karşılıklı olarak birbirlerini koşullandırdıkları bağlantılı tam bir bütün olarak bakar.

"Bu yüzden diyalektik yönetime göre, hiçbir doğa olayı, tek başına, çevresindeki olayların dışında ele alındığında anlaşılabilir; çünkü doğanın herhangi bir alanındaki herhangi bir olay, çevresindeki koşulların dışında düşünülmüş ve bu koşullardan ayrılırsa anlamsız bir şey haline gelir; tersine, herhangi bir olay, çevresindeki olaylarla çözülmez bazıları açısından kendisini kuşatan olayların onu koşullandırdıkları gibi düşünülmüş, anlaşılabilir ve açıklanabilir." [15]

Diyalektikğin birinci çizgisinin açıklanışı, onun çok genel olan niteliğini gösteriyor: bu çizgi, doğada ve toplumda, evrensel olarak doğrulanır.

Not:

Gelecek sayıda bu yazının devamı olarak **DIYALEKTİĞİN BİRİNCİ ÇİZGİSİNİN** Doğada ve Toplumda yansımaları yayınlayacağız.

EKİM kültür-sanat-üretim MERKEZİ ve KSG'nin dayanışma balosu

Ekim kültür-sanat-üretim MERKEZİ ve KSG'nin dayanışma balosu, Ekim'e ve KSG'ye gönül verenlerin geniş bir katılımı ile Dünya lokantasında 26 Temmuz 2002 tarihinde kutlandı.

Dernek başkanı Mehmet Süleymanoğlu'nun açılış konuşması ile başlayan ve Ekim'in müzik gurubunun türkülleri ile çoşan davetliler gecenin geç saatlerine kadar eylendiler. Sürpriz olarak gecenin sonunda genç arkadaşlarımızın gitar eşliğinde söyledikleri şarkılar ve okunan şiirler davetlilere güzel bir gecenin finalini yaşattı. Uzun ve yorucu yılların sıkıntılarını bir gece olsun unutabilmek, Ekim ve KSG ailesi için kolay olmasa da, böyle bir organizasyonda emeği geçen tüm arkadaşları kutlar ve bu gibi etkinliklerin devamını dileriz...

SAVAŞA KARŞI 13. DAY-MER KÜLTÜR VE SANAT FESTİVALİ YAPILDI

Londra Özel: Londra'da uzun yıllar faaliyet gösteren Türk-Kürt Toplum Dayanışma Merkezi DAY-MER, her yıl olduğu gibi bu yıl da 22 Haziran-7 Temmuz tarihleri arasında Kültür ve sanat festivalini gerçekleştirdi. Festival Savaşa Karşı ve Nazım Hikmet'in 100. doğum yıldönümü konularını işledi.

Haluk Levent ve Efan Şeşen'in konserleri ile başlayan festivale geniş bir kitle katılımı oldu. Festival boyunca Nazım Hikmet şiirleri ile anıldı ve hayatını konu alan Türkçe ve İngilizce paneller düzenlendi.

"Savaş ve Medya" panelinde medyanın savaş konularını nasıl ele aldığı anlatıldı. Bu panele konuşmacı olarak Yeni Evrensel Gazetesi Yazı İşleri Müdürü Fatih Polat, Londra Toplum Postası Yazı İşleri Müdürü Serhat İncirli, Londra Avrupa Gazetesi Editörü Kemal Erdemol, Londra Gazete Yazı İşleri Müdürü Artun Çağa konuşmacı olarak katıldılar. Panelde rejim taraftarı medyanın rejimin arzularını nasıl dile getirdiği ve emekçi kitlelerin savaşa karşı protestolarının rejim medyası tarafından nasıl bastırıldığı örneklerle anlatıldı. Rejimin medya aracılığı ile bilinçsiz kitlelerin beyinlerini yıkadığı ve kitlelerin savaşa karşı düşüncelerini dile getiren güçlü bir medyanın gerekliliği vurgulandı. Festival boyunca Canol Kocacagöz ve Yücel Erkanın karikatürleri ve resimleri sergilendi.

Park programında ise çeşitli milliyetlerden müzik gurupları müzikleri ile kitleleri eğlendirirken aynı zamanda kurulan masalarda yayın ve sanat ürünleri satışı da yapıldı.

KSG Londra Bürosu festival etkinliklerine aktif olarak katılarak enternasyonal dayanışma sergiledi.

Kelebeği okşar gibi okşadık babutsanın çiçeğini
Yorgan çeker gibi çektik üstümüze yıldızıyla
gökyüzünü
İnsan niçin yaşar?
Onursa onur
Yoksa olmasın
Buğday başaklarında gezdirir gibi ellerimizi
Öyle sevdik avuçlarımızda deneyim köpüğünü

Öyle gördük
Yatağımızı verdik biz yerde yattık
Hani iyidik, hoştuk, saftık
Da
Bizim Tren küçüktü
Dört vagonluk
Hepimizi sığardı.

Yıldızları saya saya uyurdu gökyüzünde
Parası yoktu Pulu yoktu
Ağacı yoktu dikili
Yere bakan, utangaç bir kız sevdi, fukara
Çala badem götürdü cebinde
Ekşilice
Kız da ona çiğnediği sakızdan kesti, mezdekili
Yıldızları saya saya uyudular gökyüzünde

Hiç de kolay olmadı yalancı olmamız
Bu öyle bir günlük iş değildi
Programıydı
Bilinçliydi
Maaşlı öğretmenler yalan okuttular
Maaşlı liderler yalan söylediler
Maaşlı müftüler, piskoboslar yalan üfürdüler
Yüzlerimize
Maaşlı komutanlar yalanla korkuttular
Yalancılar gibi olmamız için saçlarını süpürge
Yaptı, kandırılmış analarımız.

Kandırıla kandılıra geldik bu günlere
Kimimiz zeki olduk şimdi, kimimiz açığöz
Köşeleri döne döne kaybolduk
Onurumuzu savurduk
Özgürlüğümüzü harcadedik
Varlığımızı tükettik
Bir mercedes, Bir hotele
4 evleklik bir bahçeye
Gitti insanlığımız

Aydın ADAMOĞLU

BAŞLIKSIZ YAZI

Parka

Yaklaşık iki saattir, dondurucu bir havada, göz alıcı beyazlığın üzerinde yürüyorlardı. Aslında varacakları yere çoktan ulaşmış olmaları gerekiyordu. Ama buz gibi ve savurucu bir rüzgar, yerdeki bir karış kar, onların hızını kesmişti. Soğuktan birbirlerine iyice sokulmuşlardı. Nefes verirken ağızlarından çıkan buharlar birbirine karışır olmuştu. Erkek derin bir sızlamayla soğuktan kıp kırmızı olmuş elini hatırladı. Uyuşmuş elini parkasının cebine soktu. Kızın dişleri bir birine vuruyordu.

Biraz daha hızlı... yavaşladıkça daha çok üşüyeceğiz, dedi erkek. Kız umarsızca omuzlarını silkti. Adımlarını hızlandırdılar. Işıklı kaldıkları Avusturya işçi marşının ritmine göre yürüyorlardı. "hayat denilen kavgaya girdik çelik adımlarla yürüyoruz..." Adımları pek çevik deyildi ama yürüyorlardı. O sırada, yanlarından son model bir araba, onlar gibi kara gömülerek değil, kalın, dayanıklı lastikleri ile yerdeki beyazlığı ezerek yavaş yavaş geçti. O bem beyazlık içinde bile çelik cantaları ışıl ışıldı. İçerisinin oldukça sıcak olduğu camların buharlanmış olmasından belliydi. Erkek, arabaya şöyle bir göz attı içindekiler bağıra çağıra birşeyler anlatıyor, kahkahalar atıyorlardı. Hallerinden mutlu oldukları, onların soğuktan titremeleri kadar kesindi yanlarından geçip gittiler. Kız : şu hale bak! Bizde dolmuşa binecek para yokken şu adamlar... Bıktım artık! Neden bizde araba yok? Diye sordu erkeğe.

-Kapitalizm ! diye yanıtladı erkek. Sustular, yürümeye devam ettiler... İkiside müthiş acıkışlardı. Bir dönercinin önünden geçerken yayılan koku ve sıcaklık, onlara açlık ve yorgunluklarını hatırlatmıştı. Büfeye şöyle bir baktılar.

Yürümeye devam ettiler. Kız: -Ben çok açtım. En azından bir şeyler yiyecek para olsaydı... diye hayıflandı. Erkek:

-Kapitalizm! Dedi sadece. Sustular, yürümeye devam ettiler... Bastıkça gömüldükleri kardan, ayakları sırlıslam olmuştu. Soğuktan artık sızlamaya başlamışlardı. Sinirleri gerildikçe birbirlerine daha sıkı sarıldılar. Birer tokat gibi inen ayazın rüzgarı, yüzlerini acıtmaya başlamıştı artık... karınları aç ayakları ıslak, sinirleri gergin ve yorgundular.

Fakir halkımız gibi, üzerindeyaprağı bile kalmamış kuru, yorgun ve karla kaplı ağacı geçtiklerinde, yerde kulübenin önünde, başında yarı açılmış yazması, yırtık pırtık elbisesiyle yaz kış orada oturan yaşlı kadına rasladılar. Buz gibi rüzgardan yaşamış gözleri o anda birbirini buldu. Aynı gözler, bir anda yaşlı kadına döndü. Büyük bir üzüntü ve öfkeyle başlarını öne eğdiler, yürüdüler... O çaresizlik birbirlerinin ellerini kanatırcasına sıkmalarını getirdi beraberinde. Kız yine sordu.

-Açız, yorgunuz, açtıyız... Kimileri bizimkilerin bir aylık maaşını bir gecede eğlencede harcayabilirken, biz devamlı taban tepiyor, aç, evsiz, geleceksiz kalıyoruz!

Dişleri birbirine vurarak, titreyen sesiyle devam etti:

-Neden?
-Kapitalizm ! dedi erkek. Sustular, yürümeye devam ettiler... Aniden kız ekeği durdurdu. O soğukta, ateş çakan gözleriyle erkeğin yakasına yapıştı ve sordu:

-Çözüm?
Erkek gülümseyerek:

-Sosyalizm! Dedi... Sustular, yürümeye devam ettiler...

Avrupa Birliği ve İşsizlik

KSG Özel: Burjuvazinin resmi rakamlarına göre ekonomik krizde olmayan Avrupa Birliği'nde iş bolluğundan söz edenler, AB Statistik Bürosu Eurostat'ın verilerine (TABLO 1) göz atarlarsa işsizlik durumunun ne kadar vahim olduğunu görebilir.

İşsizliğin özellikle gençler arasında yaygın olduğu verilen tabloda açıkça görülebilir. İngiltere'de %12.6, Fransa'da %18.8, Almanya'da %9, Finlandiyada %21.4, İspanya'da %25 olan gençler arasındaki işsizlik bir dizi verileri de saklıyor. Örneğin işsizlik parası almayanlar, çalışmak istediği

halde iş bulamayan ev kadınları bu verilerden dışlanmışlardır. Gençler açısından durum resmi rakamlardan daha da vahim...

Gençlerdeki bu yüksek işsizlik oranları işçi ücretlerinin daha da aşağıya çekilmesine olanak sağlıyor. İş piyasasındaki bu durum yıllar önce K. Marx tarafından ele alınmış ve işçi ücretlerinin düşmesinin ana nedeninin işsizlik olduğu detaylı bir şekilde incelenmişti. Günümüzde işsizlik sadece ücretlerin düşürülmesi için değil aynı zamanda işçilerin mücadeleleriyle kazanılmış hakların geri alınmasını da beraberinde getiriyor. Bu durum

Avrupa'da işçi mücadelelerinin artmasını beraberinde getiriyor. Almanya ve İngiltere'de ücret artışları için uyarı grevleri başlatıyor.

AB'nde işsiz gençler 6 ay içerisinde iş bulamadıklarında zoraki olarak bir kursa kaydoluyorlar ve böylece işsiz statüsünden 'kalkıyorlar'. İşsizler arasında üniversite ve yüksek okul mezunlarının kayda değer bir bölümünün bu kurslara kaydoldukları yine Eurostat tarafından bahsedildiği halde bunların yüzdeleri oranları belirtilmiyor.

AB kapitalist-emperyalist ekonomisinin 'en iyi' dönemi diye adlandırılan 1990'larda genel işsizlik oranları büyük ülkelerde %5 ile %10 oranında olduğu yine dikkati çekmektedir. 1980'lerde kapitalistler-emperyalistler, ekonomik çıkmazlarını 'komünizm' tehlikesine bağlayarak kitleleri anti-komünist propaganda ile bombardıman ediyorlardı.

Ancak 2000'lere geldiğinde işsizlik oranları yine artış gösterdi. Bir taraftan modern teknoloji ile yapılan üretim emeğin üretkenliliğini artırırken diğer yandan bir dizi tüketim mallarının üretimi de geri bırakılmış ülkelere kaydırıldı. Veriler AB ülkelerinde endüstriyel üretimin azalmakta olduğunu ve iş sahalarının hizmet sektöründe (bankacılık, sigortacılık, supermarket ağları, turizm acenteliği, emlakçılık vs) olduğunu göstermektedir. Bu da AB emperyalist ülkelerin asalaklığının daha da artmakta olduğunu ve geri bırakılmış ülkelerdeki işçilerin daha da fazla sömürüldüğüne işaret ediyor.

AB'ye girmeye aday olan Polonya'da tüm yaşlar için işsizlik oranı %18 olarak veriliyor. Bu da doğal olarak kitleleri 10 yıl önce isyan ettikleri 'sosyalistlerin' tarafına itiyor. Kapitalizm 10 yıl önce Polonya'da kitleleri ümitlerle aldattırken bu aldatmacasını artık devam ettiremiyor.

AB ülkelerinin ekonomilerinin krizde olmadığı bu dönemde işsizliğin bu kadar yüksek olması gelmekte olan ekonomik krizle beraber bu rakamların daha da artacağını gösteriyor.

KIVILCIM

MEHMET BİRİNCİ

UMUT IŞIĞI

Geleceğe yönelik tüm umutlarımızı Kıbrıs sorununun 'çözümüne' bağladık, bekliyoruz! Tüm etkinliklerimizi, her türlü girişimi, mücadeleyi, önlemi bir kenara bıraktık. Hiçbirşey umurumuzda değil. Çünkü bütün sorunlarımızın anası Kıbrıs sorunu! Bu sorun çözülmeden hiçbir sorunumuza çare yok.

Çözüm dediğimiz şey de aslında bir uzlaşma. ABD, İngiltere ve AB başta olmak üzere emperyalist büyük güçler ve onların Ortadoğudaki taşeronları Türkiye, Yunanistan gibi ülkeler arasında bölgesel çıkarlarının uzlaştırılmasına dayalı bir anlaşma!

Gerçi perde önünde Klerides ile Denктаş toplumların 'meşru temsilcileri' olarak görüşmeçi sıfatı ile arz-ı-endam ediyorlar. Ama kimsenin onlardan bir beklentisi yok doğrusu. Emekli yunanlı general Lottas bile anılarında ne dedi?" Amerikalılar onu (Kıbrıs Sorununu) çözmeye karar verdikleri zaman bir gecede bunu gerçekleştirecekler." (Afrika - 25/07/02, s.11)

Bu çıplak gerçeği herkes bildiği halde yine de ısrarla Denктаşla Kleridesten sonuç bekliyoruz. Ecevit hükümetinin AB'ye yeşil ışık yakıp yakmamasına göre umutlarımız artıyor veya azalıyor. Türkiye'nin dağılmakta olan hükümeti, ya da şu an için "hükümsüz" diyebileceğimiz parlamentosu AB'ne uyum yasalarını geçiriyor mu diye umutla bekliyoruz. İsmail Cem'in önderliğindeki 'yeni oluşumcuların' DSP'den kopmasında bile bir hayır arıyoruz!

AB'ci oldukları için DSP'den koştuklarını sanıyoruz. Halbuki İsmail Cem daha ilk demecinde 'AB uyum yasalarını ve Kıbrıs sorununu bana getirme' diye Mesut Yılmaz'ı uyardı. Biz 'Yeni oluşumcular'dan AB yolunda medet umarken kimbilir belki de onlar, ABD'nin Irak'a saldırısına karşı olduğu söylenen Ecevit'i alaşağı etme planını uygulamakta.

Herşeyin perde gerisinde ve halktan gizli yapıldığı emperyalist dünyada, siyasal gelişmeler karşısında duyarsız kalmayacağız, kuşkusuz. Ancak Emperyalist güçlerin karanlık oyunlarına seyirci kalmak yerine, sadece dış gözlemlerle bile kaba hatları ile ne olduğu belli olan bu oyunları ülkemiz ve dünya işçilerinin, emekçilerinin gözünde deşifre etmeye, bu oyunları bozmaya ve çalışanların gerçek kurtuluşu için mücadeleye konsantre olmalıyız.

Bu mücadelenin şu andaki içeriği;

Önce siyasal örgütlenme;

Sonra, sendikalar ve tüm meslek örgütleri ile bağlar kurma.

Ülkemizde ve dünyada işçi sınıfının yaşam koşullarını ileri götüreceği, refah düzeyini artıracak, ekonomik ve demokratik haklar uğrunda her türlü girişim ve mücadeleye etkin destek vermek ve emperyalist güçlerin 21.YY'da tekel karları ve iğrenç çıkarları için, tüm dünya halklarını terörize eden, kana bulayan faaliyetlerini, baskı ve tahakküm planlarını boşa çıkaracak, ve nihayet proleteryanın nihai zaferini sağlayacak siyasal mücadelenin örgütlenmesine konsantre olacaktır.

Ülkemizde ve Dünya'da, dünya nimetlerinin eşit ve adil paylaşımı ne yazık ki yoktur. Toplu üretim-özel mülkiyet esasına dayalı mevcut paylaşım düzeninde asalaklar aslan payını alırken, çalışanların büyük çoğunluğu açlık ve yoksulluk sınırında, sefalet içinde çalışmaktadırlar. Ancak bu adaletsiz paylaşım sistemi insanlığın yarattığı uygarlığın ileri götürülmesi için artık işe yaramadığını kanıtlamıştır. Üstelik bu adaletsizliğin yaratıcısı emperyalist burjuvazi, bunu korumak için tamamen barbarlığa dayalı bir yönetimle ayakta duruyor.

Dünyanın her yerinde, Afganistan'da, Filistin'de, Kore'de, Vietnam'da çocuk demeden masum insanların katli üzerine yükselen emperyalist 'uygarlık' artık yolun sonuna gelmiştir. Bu düzen böyle devam edemez. Emperyalizm ergeç yıkılacaktır.

Müjdelers olsun ki ülkemizde emperyalist barbarlığa karşı mücadelenin bayraktarlığını yapacak olan bir parti kuruluyor. Özlediğimiz, yıllardır beklediğimiz bir parti, Kıbrıs Sosyalist Partisi kuruluyor.

KSP önderliğinde ülkemiz devrimcileri bundan böyle daha güçlü olacaklar ve uluslararası Proletarya Kıbrıs'ta önemli bir mevzi kazanacaktır. Anti-emperyalist birleşik cephe iktidarının zaferi ve sosyalizm için güçlerimizi KSP'de birleştireceğiz.

Bundan böyle tünelin ucundaki umut ışığını görebilmek için emperyalist çözüm planlarının, emperyalist güçler arasındaki manevra ve dalaşmaların peşinde sürüklenmemize gerek yok. Bizim ışığımız sosyalist parti olacaktır.

TABLO 1 Avrupa Birliği'nde İşsizlik oranları (%)

Ülke	1985	1990	1995	2000
Belçika	11.3	7.3	9.3	8.4
25 Yaşından küçük	23.6	14.5	21.5	23.0
25 Yaşından büyük	9.0	6.2	7.9	6.9
Danimarka	7.8	8.3	7.0	5.0
25 Yaşından küçük	11.5	11.5	9.9	8.4
25 Yaşından büyük	6.8	7.6	6.3	4.4
Almanya	6.9	4.9	8.2	8.2
25 Yaşından küçük	9.8	4.6	8.5	9.0
25 Yaşından büyük	6.1	5.0	8.1	8.0
Finlandiya	5.0	3.4	17.0	9.6
25 Yaşından küçük	9.1	6.4	41.2	21.4
25 Yaşından büyük	4.2	2.9	13.8	7.8
Fransa	10.3	9.4	11.9	8.9
25 Yaşından küçük	25.8	19.8	27.1	18.8
25 Yaşından büyük	7.2	7.7	10.1	7.8
Yunanistan	7.8	7.0	9.1	.
25 Yaşından küçük	23.9	23.2	27.9	.
25 Yaşından büyük	5.2	4.4	6.5	.
Büyük Britanya	11.5	7.0	8.7	5.5
25 Yaşından küçük	18.2	10.4	15.5	12.6
25 Yaşından büyük	9.5	6.1	7.4	4.2
İrlanda	18.0	14.1	12.0	4.1
25 Yaşından küçük	25.1	19.8	19.0	5.6
25 Yaşından büyük	15.4	12.5	10.3	3.8
İtalya	9.5	9.8	11.8	10.7
25 Yaşından küçük	32.2	29.0	32.8	31.9
25 Yaşından büyük	4.5	5.9	8.4	7.9
Luxemburg	3.0	1.6	2.9	2.1
25 Yaşından küçük	6.5	3.6	7.2	5.7
25 Yaşından büyük	2.0	1.3	2.3	1.7
Hollanda	10.5	7.8	7.2	2.8
25 Yaşından küçük	17.7	11.4	12.1	5.1
25 Yaşından büyük	8.7	6.8	6.1	2.4
Avusturya	.	4.3	3.2	.
25 Yaşından küçük	.	.	5.9	4.4
25 Yaşından büyük	.	.	4.1	3.0
Portekiz	4.7	7.1	4.1	.
25 Yaşından küçük	.	10.4	16.0	8.5
25 Yaşından büyük	.	3.2	5.5	3.4
İsveç	2.8	1.7	8.1	5.6
25 Yaşından küçük	5.8	3.8	19.0	10.5
25 Yaşından büyük	2.3	1.3	6.7	5.0
İspanya	.	16.3	22.7	13.6
25 Yaşından küçük	.	31.8	41.7	25.0
25 Yaşından büyük	.	12.4	18.7	11.6

Kaynak: Eurostat.

Ekim Kültür Derneği temmuz ayında kanser konusundaki hassasiyetini dağıttığı el ilanlarıyla dile getirdi. Bu ilanı aynen yaymıyoruz.

SUSMA SUSTUKÇA SIRA SANA GELECEK

* "O"nun yaşadığı toplumda,
KANSER vakalarında patlama vardı ve çevresinde hergün birileri ERİYEREK ÖLÜYORDU
* "O"nun yaşadığı toplumda,
bol bol politikacı, bürokrat, sendikacı, aydın, öğretmen, memur, eşraf,
işçi ve doktor vardı.

* "O"nun yaşadığı toplumda,
HAINLIK, YALAKALIK, SAPSARILIK, YILŞIKLIK, ÇAPSIZLIK, BESLEMELİK, HAYASIZLIK, KORKAKLIK ve RUHSUZLUK hakimdi

* "O"nun yaşadığı toplumda,
kullanılan su KANSEROJEN ASBEST borulardan geçer, dünyada yasaklanan KANSEROJEN tarım ilaçlarının getirilip kullanılır,
laboratuvar raporlarına rağmen zararlı besin maddeleri serbestçe satılırken

herkes gibi "O" da SUSMUŞTU.

* "O"nun yaşadığı toplumda,
insani duyguları henüz körelmemiş birkaç kişinin ALARM çağrılarını

herkes gibi "O" da UMURSAMAMIŞTI.

* Büyüklüğü dünya çapında olan KRONİK ZEHİRLEYİCİ atık maden felaketi bile herkes gibi "O" nu da İLGİLENDİRMEMİŞTI.

ŞİMDİ "O" ÖLÜME GÜN SAYIYOR ÇÜNKÜ
Aşağıdaki yazılar, Devlet Laboratuvarı Analiz bölüm şefi Mustafa.K. Sayın'ın 26 Eylül 2000 tarihinde bir gazetedeki yayımlanan kan kanserinden ölen "Kemal Saraçoğlu'nun ölümünde kaçta kaç sorumluyum?" başlıklı yazı dizisinden derlendi

KEMAL SARAÇOĞLU'NUN ÖLÜMÜNDE KAÇTA KAÇ SORUMLUYUM?

*Amacım bir zamanlar başımıza gelen bir felaketi Yazmaktan çok toplumsal SALGIN BİR HASTALİĞA NASIL YAKALANDIĞIMIZI vurgulamak istememdir

*Adadaki çocuklar KAN KANSERİ namzedi midirler?

*HALK UYUYOR YÖNETİCİLER DE

İNANILMAZ BİR VURDUM DUYMAZLIK İÇİNDEDİRLER.

Memurların gözü saatte, mesai bitimine kaç dakika kaldı? diye . Daha çocuk-karı-kaynata-aranacak eve gidilecek vs. Müdürler ve müsteşarlar o günü kurtarmanın

sevinci içinde .Bir günü daha atlattılar ya gerisi boş.

YARINI DÜŞÜNEN TEK KİŞİ YOKTUR.

* Peki yokmuydu yapılabilecek birşey? Belki de vardı ama ülkesinin yarısı üniversite mezunu olan halkıma hiç güvenilmedi. SORULMADI BİLE.

Açıklamalar sonderece gizli, bakanlıklar veya müsteşarlıklar arası yapıldı ama mevki sahipleri ya Türkiye'den getirilen Mis Süt

ıçtılar ya da Rum kesiminden KAÇAK getirildi . Peynir olarak Avrupa markaları yeğlendi .

Dünyanın en ucuz peyniri sayılabilecek koop-chedar'ı yalnızca yerli halk tüketti .

* Artık Avrupa'da asbest tartışması kapanmıştır . Bizde atermite denen asbestli amyando dam yapımına serbesti vardır .

* Eczanelerimizde DULKARIL adı altında SODIUM SIKLAMATLI tatlandırıcılar hala daha satılıyor.

*Ya denetlenmeyen ASKERİ KANTİNLER ?

"Ne bu yahu? Bunca derdin arasında bu bela da ne ?

Sağa bakıyorsun KANSER

Sola bakıyorsun KANSER

Karım üzüntüyle fısıldıyor arkadaşının KANSERE yakalanmış olduğunu

* Bereket ki bilmiyormuş" diye teselli arıyor.

Evet artık zamanı geldi . YAZMAK ZORUNDAYIM . Bu ülkenin iki büyük sırrı vardır ki bugünkü kanser patlamasında önemli rolü olabilir.

Birincisi Çernobil patlaması sonrası Kıbrıs'a da şöyle bir uğrayan radyasyon bulutunun yaptığı etkidir .

Nasıl raporlar geldi bilmiyorum . Yine de belgeler Sağlık Bakanlığının arşivinde tozlu klasörleri içerisinde . Ülkede gerçek gazeteci varsa , gözler inceler .

O dosyaların ellenmesine olağan tanınacağına inanmıyorum.

AMA ASIL CAN ALICI KONU ÜNLÜ PESTİSİZ OLAYIDIR . Bu bela nereden gelmişti ?

Dünya Sağlık Teşkilatı ve Tarım Teşkilatı (W.H.O/FAO) arpa , buğday gibi tahıllarda SIRIVİDİ denen hastalığa bilinen en etkili ilaç olan BHC'yi yasaklar kapsamına almıştı .Hem de en ivedi biçimde.

Türkiye Cumhuriyeti'nin de elinde binlerce ton bu ilaçtan var idi . (Halen de binlerce ton depolanmış ilaç kısmı kısmı yakılmaktadır.Biz "YARDIM" adı altında geldi . Onca ilacı bol ve beleş bulan tarım bakanlığı çiftçiye "ya-beleş" dağıttı , hem de kilolarca . Sirividen canı yanan rençber bastı böceğin gözüne ilacı ve yıllarca sirividinini adı bile bilinmedi bu topraklarda

Ama olan olmuştu . Toprağa karışan onlarca ilaç, yıllarca çıkmayacak bir zehir kalıntısı yaratmıştı.

Ortalık bir anda karıştı . Ama zamanla konu koperatifin ürettiği poşet sütlerine odaklandı kaldı .

Zira bu lanet zehir suda değil yağda çözüldü.Yağ oranı birbuçuşa kadar çekildiği halde yine limit üzerinde bulgular alınıyordu . Süt ürünü peynirlerin

analiz edilmediğini biliyorum . Sütten çekilip alınan onca yağ tatlıcılara krema olarak satıldı .

O zamanlar ada halkı Antep baklavasını aratmayacak harika tatlılar yedi .

Sütü sürekli kalınte zehir içeren hayvanın köylü götürüp kasaba verdi . Böylece hayvanın eti ile insanın geçmiş oldu .

O günden sonra ne dosyaları karıştırdım ne de gelişmeler hakkında birşey öğrenmek istedim . Zira bilince konuşmaktan korkuyordum .

ASLINDA HEPİMİZ DERİN BİR UYKUDAYIZ UYANMAMIZI İSTEYEN DE YOK ..."

EKİM KÜLTÜR-SANAT DERNEĞİ

Bu sayımızda, köşemi bir konuşma ayırdım. Solun güç birliği noktasında bulduğumuzu gözlemlediğim değerli yazar Birikim Özgür, gazetemizin isteği üzerine bir makalesini bu köşede yayınlamamıza müsaade etti. Birikim'in yazdıkları,kuşkusuz ,gazetemizi bağlamaz. Aşağıdaki makalesinde, KSG çizgisi ile ortak yanları görülmeye rağmen, Birikim ile bir takım köklü ayrılıklarımız vardır. Sol güçlerin birliği için ayrılıkların da gün ışığına çıkarılması inancı ile, Birikimin makalesinin hemen ardında, yazı kurulumuzun düşüncelerine de yer veriyoruz. Her iki yazıyı da zevkle okuyacağınıza inanıyorum.

Konuk yazar Birikim Özgür

Bu Sınavı Hep Birlikte Verebilecek Miyiz?

Yurtdışındayız, yurttaki gelişmeleri de takip etmeye çalışıyoruz.

Niye? Dönülebilir, yaşanabilir bir ülke hayalimiz vardır. Bu hayalimizi sol güçlerin biraraya gelerek hayata geçirebilecekleri gibi bir öngörümüz vardır.

Sol, çağdaşıktır. Hegel, akılcılık ve özgürlük arayışlarının, gelişmenin temelini oluşturduğundan bahseder.

Akılcılığın varolmadığı bir ortamda istikrarsızlık, mutsuzluk kol geziyor. Ekmek kavgası veren herhangi birisinin mantığına göre gelecek şekillenebiliyorsa, bu akılcılığın göstergesidir.

Eğer aklın gösterdiğinin, mantıklı olanın dışında bir belirsizlik durumu yaşanırsa, kaygı doğar, hem bireylerin psikolojisi bozulur, o toplumda yaşayan insanlar üzüldür hem de Hegel'in anlattığı şekliyle gelişme de sözkonusu olamaz.

Sadece "Sol çağdaşıktır" veya "Sol değişimdir" diyerek gelişmeyi sağlayamayız.

Gelişimin önündeki engelleri görebilmek de gerekir. Gerekirse bu engelleri ortadan kaldırmak için elimizi taşın altına da koyabilmeliyiz. Bunu da daha çok akılcılık ve daha çok özgürlük için yapacağız.

Madem ki sol çağdaşıktır, değişimdir, solun kendine akli rehber edinmesi ve mantıklı olanı uygulayabilmesi gerekir.

Kimseyi ihanetle suçlamak istemeyiz ancak çağdaşlığı, değişimi vurgularken de ilkel, ülkemizin içinde bulunduğu şartları unutmadan yolumuza birlikte devam edebileceğimizi düşünürüz.

Vasiyetin ihanet olduğu yerde, siyaset felakettir.

Felakete sürüklenmemek için ne yapabiliriz; bunun üzerinde duruyoruz.

Ekmek derindeki, şövenist ve milliyetçi söylemlerden bıkan, hak ettiği yaşamı sürdürmemekten yakınan herhangi bir bireyin mantığı, Kıbrıs sorununu çözümlenmesi, ülkemizin yeniden bütünleşmesini gerektirir.

Gelişmenin önündeki engeller de Kıbrıs sorununun çözümünü yıllardır erteleyerek kendi misyonlarına uygun davranan, adım adım hedefe ulaşmak için her yöntemi kullanabilen güçlerdir.

Toplumumuzda sağ kesimi temsil eden bazı politikacılar kendilerine akli rehber edinmedikleri için yorumlamaları, ekmek derindeki herhangi bir bireyle benzeşmez.

Zaten çelişki de burada başlar.

Sol adına umutluyuz.

İdeolojik temeldeki çelişkinin çıplak gözle görülebildiği bir dönemde yaşıyoruz.

Ülkemizin yeniden bütünleşebilmesi, birleşik bir Kıbrıs'ın gündeme gelebilmesi için şartlar olgunlaşmıştır.

Beğensek de beğenmesek de Avrupa Birliği vardır ve Birleşik Kıbrıs vizyonuna bizi ulaştırabilecek bir fırsattır.

Bu fırsat, Kıbrıs'ta çözümsüzlüğün, çilenin devamından yana olan kesimleri ürktücek büyüklüktedir.

Sol, içinde yaşadığımız süreci değerlendirmesini bilmelidir.

Toplumun büyük bir kesiminin, sağ görüşlü ancak içinde yaşadığımız şartlardan faydalanmayan bireylerin, iz adamlarını bile bu vizyona katkı koyacağını görmek zor değildir.

Sol bu fırsatı değerlendirebilecek mi?

Yerel seçimlerin hemen sonrasında ortaya çıkan tablo anlamlıdır.

Yerel seçimler, solu temsil eden herkesi ve her örgütü yeniden bir değerlendirme, bu fırsatı elinin tersiyle itmeden geleceğe yönelik çalışmalar yapma sürecine yöneltmiştir.

Sol adına çatışarak değil, ortak paydalarda buluşarak yol katedebileceğimizi düşünüyoruz. Bu nedenle, zaman zaman çatışmaya dönüşme eğilimi sergileyen tartışmalara yapıcı bir üslupla katkı koymanın gereğini vurgulamak gerekir.

6 yıllık bir geçmişe sahip olan Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesinin solun güçbirliğini vurgulayan yayınlarını takdirle izliyor ve bahsettiğimiz sorumluluk duygusunu sahiplenmiş olduğu gözlemini yapmaktan mutluluk duyuyoruz.

Bu nedenle, aşağıdaki çağrımızı KSG yönetimi ve okuyucuları ile de paylaşmak isteriz:

Yıllarca birlikte, omuz omuza, aynı amaç için mücadele verdik.

Dünyanın neresinde yaşıyor olursak olalım, toplumsal mücadeleye elimizden geldiğince katkı koymamız gerekir.

Mücadeleye katkı adı altında, Denktaş fobisi yaratarak halkın umudunu köreltenlerden bahsediliyor zaman zaman...

Faydadan çok zarar doğuracak çıkarımlar, yorumlamalar, birbirimizi yiyerek hiçbir yere varamayacağımızı ifade eden, şimdilik asgari müştereklerde buluşup çaba göstermemiz gerektiği mesajını veren dostlar tarafından, gönül verdikleri partileri koruma yöntemi olarak ortaya konmasını dileriz.

Özdemir
Sosyalist Gözlem
Göçer

En büyüğünden en küçüğüne, bütün solcular toplumsal bir mücadele vermiyor muyuz?

Solun temelini oluşturan Marxist öğretisi ne der?

Tarih, ezen ile ezilenin çatışmasından doğar...

Son seçimlerde adayların kişilikleri ve geçmişteki etkinlik alanları ön plana çıkmışsa da, genel kani odur ki CTP, yerel seçimlerden başarı ile çıkmıştır. Buna hepimiz, içten sevindik.

CTP, seçimlere, "Çözüm ve AB Üyeliği" vaadi ile hazırlandı.

Kıbrıs'ta çözüm ve AB üyeliğinin önündeki en büyük engel, Türkiye'nin ve tabii ki Kıbrıs Türkleri'nin AB'ye üyeliğini istemeyen Türkiye'deki gizli güçler ve Kıbrıs'taki uzantıları olan Denktaş'tır.

Çözüm ve AB üyeliğini vaad eden CTP, Denktaş'a karşı, ezene karşı ciddi bir savaşım vermek durumundadır. Ezeni yani bugünkü şartlarda çözümü engelleyen zorlamak, ona karşı çıkmak, solun özünde vardır.

CTP, seçimden başarı ile çıkmasına sebep olan halk desteğini ortaya çıkaran vaatlerini yerine getirmezse, hem solun özüne ters düşecektir, hem de verdiği sözleri yerine getirmede için halkın desteğini kaybedecektir.

Bu durumda, CTP'yi ciddi bir sınav beklemektedir. Bir sonraki seçimde halk hesap soracaktır. CTP bu sınava hazırlanırken, ister en büyük devrimci olsun ister en küçük devrimci olsun, bu vaadi onaylayan tüm kesimleri de yanına almayı başararak bir sonraki seçimde halkın önüne alınıp açık çıkabilmesi için elinden geleni yapacaktır. Bunu yaparken de iyi niyetli olan ve bu vaadi onaylayan her kesimden sonuna kadar destek görecektir.

Bu liderlik gerektiren bir süreçtir. CTP bunu başarabildiği oranda toplumsal kazancımız artacaktır. CTP'ye güveniyoruz; verdiği vaad çerçevesinde, önümüzdeki dönemde, ezene karşı mücadele sürecinde liderlik yapabileceğine, yaşadığı tecrübeler ışığında, ezene karşı mücadele ederken ezenle işbirliği yapmayacağına inanıyoruz. Bu inancımız sarsılmadığı sürece de CTP'yi desteklemekten geri durmayacağız.

Kendini ezilenden yana gören her bireyin ve kurumun da bunun altına imza atmasını bekleriz.

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Bu sınavı hep birlikte verebilecek miyiz?

Gancelli

evrenalex@yahoo.com

Evren Maner

"Ama yine de yuvarlaktır" diyen ve kellesi uçurulan Galileo'dan önce ve sonra...

Dünya hâlâ daha portokal şeklini kaybetmedi...

Gerçeklik asırlarca aynı...

Elimizle tutamadığımız ve gözlerimizle göremediğimiz şeyleri bulmaya duyular değil, bilim yardımcı oluyor...

İnsanlık tarihinde yıldızların gerçekte neler olduğunu anlamak için bilimi öğrenmek gerektiği...

Uzaya yollanacak ilk roketi yapmak için, önce rokete uzun süre yakıt olabilecek gazları keşfetmek ve sonra da roket için dayanıklı çeliği üretmek gerektiği...

Çelik bulmak için ise madene işçi...

Gökyüzündeki yıldızların yapısını anlamamızda, yüzyıllarca yıldızların tanrı tarafından gökyüzünü donatmaları için yaratıldıklarını söyleyen kilise değil, bilim yardımı koştı...

Her bir adımda emek devreye girdi...

Düşünce ile şekillendi...

Maddeye şekil verdi, ihtiyaca uygun hale getirdi...

Hareket her zaman vardı, onu bulmak, keşfetmek, bilimi ulaşılmaz denemelerle noktaları götürdü...

Hareketi keşfetmek, metafiziğin sonunu hazırladı, çünkü değişmeyen tek şey değişmekti...

Marks ve Engels hayatları boyunca bilimdeki gelişmeleri izlediler...

Böylece diyalektik yöntem de, evren bilgisi derinleştiği ölçüde belirlendi, keskinleşti...

Dünyayı yorumlayan filozoflara karşı yeni bir cephe açtılar...

Artık anlamak değil, değiştirmek gerekiyordu!

1917 Ekim'inde Bolşevikler Rusya'da ilk Sosyalist devrimi gerçekleştirdi...

Lenin ve Stalin, Sovyet halkı, insanın insan tarafından sömürülmesini yok etmek istemekle ve yok etmekle suçludurlar...

Yani bir avuç artı değer hırsızlarını cezalandırmakla ve milyonlarca emekçinin özgürlüğünü ilan etmekle...

Bütün bu süreç, yoğun bir çalışma ve deneyimin ürünü olarak gerçekleşti...

★

Sosyalistler; işçi sınıfını iktidara, işçi sınıfı bilimi Marksizm- Leninizm rehberliğinde götürmekle yükümlüdürler...

Dünyanın sahibi işçi sınıfına bu bilimi kullanarak dünyayı açıklamakla...

Oysa bizim ülkede işler tersine işler!

Yeni yeni kavramlar uydurulur...

"Emeğin küreselleşmesi", "sosyal/ emeğin Avrupası" gibi!

Yani, işler ihtiyaca göre değil, kapitalizmin demagogları ile çalışır!

Bugün burjuvazinin ve onun şakşakçıların öve öve bitiremediği "küreselleşme"; sermayenin uluslararası plandaki hareketinin önündeki, ulusal kurtuluş mücadeleleri ile sosyalizmin ve işçi sınıfı mücadelelerinin getirdiği engellerin kaldırılması için girişilmiş bir saldırdır!

Ve yine bizim global- sosyalistlerin anlamadığı, uluslararası sermaye güçleri bu saldırıyı; dünya egemenliği statüsü (devlete, onun baskı araçlarına ve sermaye gücüne sahip olma) kullanarak gerçekleştirmektedirler!

Burada; "öyleyse biz de emeğin küreselleşmesini" ya da "emeğin Avrupasını savunuyoruz" demek biraz saçma olmaz mı!?

Bizim yoldaşlar "Küreselleşme" den "uluslararası olma" kastediliyorsa; emek de sermaye de bu anlamıyla en azından 200 yıldan beri zaten "küresel" değil midir...

Marx, Kapital'i, onun için emeğin de sermayenin de vatani olmadığı üstüne kurmuştu; işçi sınıfı enternasyonalizmi bu tespitini üstüne oturtur...

Yüzyılı kapsayan işçi sınıfı bilimi böyle diyor!

İçeriği saptırılmış, boş kavramlar...

Bir de başka tarzda ideologlar vardır...

"Biz tekellerin AB'sine karşıyız ama "sosyal Avrupa'ya katılmak için ve barış için AB'ye girmeliyiz" diyenler takımı!

Bunu da cevaplayalım...

Bugün "iki Avrupa" yoktur!

Ve ne dersiniz deyin; katılanlar aynı Avrupa'ya; tekellerin çıkarları uğruna yeniden yapılandırılan burjuvazinin örgütlü birliğine katılacaktır...

Bizim yoldaşlar "sosyal Avrupa" ya katılmaya hevesli yoldaşlar!

Tavsiyemiz açık...

Avrupa işçi sınıfıyla birleşmeyi ve sosyal haklarda bir ilerleme sağlamayı gerçekten istiyorlarsa; bu katakulliyi bırakmalı!

Ne mi yapmalılar?

Avrupalı işçilerle dayanışacak eylemlere girişmeli, hadi onu da bir yana bırakalım; hızla ortadan kaldırılan sosyal haklar ve öteki kazanılmış haklar için mücadelede yer almak için koltuklarından kılmıdamalıdır...

Aksi halde içeriği saptırılmış kavramlar üstünde tepinmek, dönüp işçi sınıfını, emekçileri arkadan vurmaktır demektir...

Yeni yeni kavramlar yaratıp bunları "yeni" diye ileri sürüp kavram piyasası/kargaşası yaratmak hiç değil...

Onun da adını koyalım, sosyal demokrasinin beşiğinden burjuva lafazanlığı...

Bilinçli olarak bölünen Kıbrıs adasında bizim bu tür safsatılıklara ihtiyacımız yoktur...

★

Soruyoruz,

Bu koşullarda halk çoğunluğu adına başkaları, "devrimci öncüler" olarak karar vermeye devam etmez mi?

Ayrıca geniş halk kitlelerinin kaderi ve akıbeti "halk yararını" bilenlerin insafına tabi olmaya devam etmez mi?

Bilim dışı, çarpıtılmış ve gerçek olmayan kavramlar üzerinde el yordamı ile siyaset yapılmaz mı?

Yapılır da burjuvazi parmağını sokmaz mı?

Sokar elbet!

Hem de her seçimde!

Soruyoruz,

Kitleler kendiliğinden durumlarının bilincine varabilir ve sadece Politik-ekonomiyi değil, kültürel-etik-sosyal dönüşümü gerçekleştirebilirler mi?

Kitleyi ve emekçi yığınlarını öndersiz bırakmak ise kendiliğinden bir tutumu ve kitle kuyrukçuluğunu yaratır...

Bunun örnekleri Güney Kıbrıs'ta, Türkiye'de ve çevremizde mevcuttur...

Halk bunu isteyen diye "halk yararına" meydanları dolduran politikacılar az değildir!

Bu çarpık tutumlar içerisinde sağlam temelli bir sosyalist partiye ihtiyacımız vardır...

İşçi sınıfı temelinde, Kıbrıs sorununda emperyalizmin teşhirinde çalışacak bir parti...

Bilimsel sosyalizm saflarında, Marksist-Leninist bilince donatılmış bir parti...

Stalin yoldaş, teori bütün ülkelerin işçi hareketlerinin genel biçimi ile ele alınan deneyimdir, der...

Avrupa şakşakçıları, Avrupa burjuvazisinden bunu öğrenmediler mi?

Öğrenemezler, çünkü işçi sınıfı ve onun önderliğindeki İşçi Sınıfı Partileri, bilimi burjuvazinin örgütlü kurumlarından değil, hayatı yaratan emeğin gündeminden ve savaşımından öğrenir...

Bu da Marksist- Leninist bilimle mevcuttur...

Ada üzerinde emperyalizmin yarattığı liderlerin ve onların işbirlikçileri ile, AB maskesi altında sürmekte olan sosyalist lafazanlıkla hiç değil!

Dünya Galileo'dan günümüze hala daha portokal şeklini kaybetmedi...

Ve kapitalizm de Marks'tan günümüze, daha da vahşileşmekten başka...

Ta ki bir sonraki harekete kadar...

NEDEN SUSUYORUZ..?

Türkiye'nin gündemine erken seçimler ve ABD'nin Irak'a saldırı planı bu günlerde damgasını vuruyor. MGK savaşı, politikacılar seçimi konuşup tartışıyor. Türkiye halkı ise yeni gelen zamlar ve IMF'nin kararları doğrultusunda işten çıkarmalarla yoksulluk sınırının altında yaşamaya devam ediyor. Haziran ayında Kıbrıs'ın kuzeyinde yapılan yerel seçimlerde CTP'nin başarısının kaynağı ile Türkiye'de istifalar yaptırarak erken seçime neden olan kaynak aynı. İşadamları ve Ticaret Odası gibi gösterilmeye çalışan kaynakların arkasında her zaman olduğu gibi ABD'nin ve AB'nin oyunları var. Bir ülkede çatlak sesler çıkmaya başladığı ve bu seslere kulak verenler çoğaldığı zaman emperyalist ülkelerin ajanları iş başına geçer ve türlü oyunlarla istedikleri rejimi devirip kendine daha fazla köle olanları iş başına geçirirler. Bu, yıllardır böyle olmuştur. Bunu başarımlarında en büyük katkıyı da satın aldıkları ülke aydınları ve medya yapar.

Kapitalist iktidar = Üretim tarzı + hukuki, siyasi düzenlemeler + Bilgi ile zorun (hakimiyetin) sınıf örgütlenmesidir.

"Çok sesli ve konuşan Türkiye"den sıkça söz edildiğini duyuyoruz, bu Kıbrıs'ın kuzeyi içinde geçerli olan bir söyletti. Ancak, ilginçtir ki, bilgilenme kanalları bu demokratiklik ve çok seslilik söylemi yaygınlaştıkça daralıyor. Sıradan televizyon izleyicisi, tek yanlı bir bilgilendirmeye karşı karşıya olduğunu anlamadan, verilen mesajı sorgusuz salsız alır. Bir tür görsel cehalettir yaşanan. Televizyonu, "dünyaya açılan pencere" olarak görmek bir yanılsamadır bu nedenle. Aslında gerçeğin yerini imajlar ve düşler almıştır. Ve gerçeğin yerini alan görüntünün egemenliğidir aslolan. Kültür de, bir imajlar kültürüne ve bir gösteriye dönüşür giderek. İmaj yaratma ve yaygınlaştırmaya yarayan görsel medyanın iletişim alanına egemen olmaya başlamasıyla, şimdilerde toplumumuzda her şey bir gösteriye indirgeniyor ve "show" a dönüşüyor. Yazılı medya da, görsel medyadan geri kalmıyor.

"Öldürmek insani bir görevdir, çıkarlarımız için Irak'ı vurmaliyiz, biz savaşa katılırsak ABD borçlarımızı silecek ve bize para verecek" diyen satılık medya elamanlarının sistemle bu kadar bütünleşmeleri ve emperyalizmin çıkarlarını korumayı insani ödev saymalarına ses çıkaranların çok az olmasının nedeni, medya yolu ile yozlaştırılmış ve sindirilmiş bir toplumun olmasından kaynaklıdır. Medya bu gün devletin ideolojik aygıtı olma işlevini yüklenmiştir.

Medya, tek başına ele alındığında "nötr" bir olgudur. Ancak önemli olan medyanın kimin elinde olduğu ve hangi ideolojiyi ürettiği, hangi ideolojiye hizmet ettiği.

Bu bağlamda medyayı tekelci sermayenin "banka-gazete-radyo-televizyon-holding" bileşkesiyle ele geçirmesi, fikir özgürlüğünün yok edilmesi anlamını da taşır. Dünyada bir çok ülkede olduğu gibi Türkiye'de ve Kıbrıs'ta da her özel TV bir bankaya bağlı, gazeteyle ortak, holding olan bir

NAZLICA

Nazlı Şahin

ucube yani "para medya"! Para medya kuruluşları "güçlerini kullanma" karşılığında teşvik, kredi, borç, "teberru", "iane" benzeri "dünya nimetleri"ni elde ediyorlar... Ve en önemlisi, paramedya insanları paralize edip alkışlatıyor! Korkunun egemenliğine biat etmiş sürülere tahvil ediyor.

Emperyalizmin körüklediği küresel ölçekli çürüme, insansızlaştırma ve geleceksizleştirme otoriter yönelimleriyle dünyayı altüst ediyor.

Şimdi parantez açıp düşünelim: Türk(iye) insanı ve aydını neden susuyor? Neden bu denli kişiliksizleşiyor? Ya da tüm bunlarda önemli bir işlevi olan kapitalist medya karşısında ne yapıyoruz?

Şu anda belleği yitirtilen, vicdanı karartılan, korkunun önünde iki büklüm eğilmiş bir toplum var karşımızda. Yaratıcılığın yerini can sıkıntısına, kutsallığın umutsuzluğa, eğitimin uyuma, gerçeğin de yalana bıraktığı bir enkaz! Sisteme muhalif olan aydını yıllardır terörize eden egemenler, onun kendini ifade hakkını gasbettiler. Yani ifade özgürlüğünün sınırını egemenliğin çıkarlarına özdeşleştirdiler. Eğer egemenliğe hizmet etmiyorsanız, ifade hakkınız yoktur.

'pek iyi ama muhalif aydının payına düşen ne' mi?

Bezgin, yorgun, karamsar, anlaşılmaz ve sıkıcı olmamak. Durmadan üretmek. Gerçekten ve emek yanlışlıktan asla kopmamak. Soru(n)ları derinliğine araştırarak yanıtlamak. Vicdan, onur sahibi olmak ve gerçeğe yabancılaşmamak. Para kazanmayı ve gündelik maişetin derdini öne çıkarmamak. Üretilmiş şeylere burun kıvrılmamak; aksine onları anlamak için eleştirel yanasmak. Haber ile dezenformasyon ve ya eleştiri ile dedikodu arasındaki ayrımı göz ardı etmemek. Gerçeğin tekeli elinde tutmaya kalkışmamak. "Gibi" olmamak. Ve mutlak(a) insan olmak ve kalmak.

Muhalif aydın için özgürlük bir mücadele ve keşif sürecidir. Bu nedenle serüveni olmalıdır. İnsan ruhunu köleleştiren kapitalist tek boyutluluk gardiyanının "el sürülmez" kutsallıklarını sorgulayan, ikiyüzlülüğünü sergileyen ve bunların tümüne karşı pratikte mücadele edendir. Çünkü Marx'ın işaret ettiği gibi, "insan düşüncesinin objektif gerçekliğe ulaşması ya da ulaşamaması sorunları kuramsal değil pratik bir sorundur. İnsan doğruyu, yani düşüncesinin gerçekliğini ve gücünü, bu dünyaya ait olduğunu pratikte kanıtlamalıdır. Pratikten soyutlanmış bir düşüncenin gerçekliği/gerçek dışılığı tartışması skolastik bir sorundur." (K.Marx, F.Engels, Collected Works, C.5, s.4)

Bunca zulüm karşısında hala susuyorsak bunun sorumlusu üzerine düşen görevi yapmayan aydınlarımızdır. Bu çürümüşlük ve kokuşmuşluğun bizleri de içine almasına izin vermeyelim. Özgürlük ve gerçek için, emeğin kavgasında kapitalizme karşı mücadele etmek, insanın diyen her aydının ve kişinin görevidir.

AMERİKANCİ CR GRUPLARI, TİCARET BURJUVAZİSİNİ YÖNLENDİRMELERİNE BAŞLADI

Baştarafı 5. sayfada

ARİ'NİN DEĞERLENDİRMESİ

İşadamları Engin Arı, seçimden sonra yayımlanan "Yerel seçimler ve sivil toplum inisiyatifinin anatomisi" başlıklı yazısında şu değerlendirmeyi yapıyordu:
"Özellikle Lefkoşa'da kendisini hissettiren bu yeni sosyal olgu, sivil toplum inisiyatifidir. Yerel seçim öncesinde başını İŞAD ve Ticaret Odası'nın çektiği sivil toplum örgütleri risk alarak, inisiyatif koymuşlar ve hedeflediklerini sonuca ulaştırmakta başarılı olmuşlardır." (Kıbrıs, 7 Temmuz 2002)

TKP'İN BAKIŞI

Yerel seçimde büyük oy kaybına uğrayan Toplumcu Kurtuluş Partisi'nin ileri gelenlerinden Erdoğan Naim'in "Seçimler, durumdan vazife çıkararak ve AB bezirganları" başlıklı ilginç saptamalarla dolu değerlendirmesi ise şöyleydi:
"(Seçimlere) Esas müdahale, İş Adamları ve Ticaret Odası gibi sivil toplum örgütlerinden geldi. Bu örgütler hiç de demokratik sayılamayacak bir yönetime başvurdu. Kendilerine "durumdan vazife çıkardılar." Gazetelere boy boy ilanlar vererek, bir şirkete yönetici aramak yapıldığı gibi bir dizi "aranan evsaf"dan söz ettiler. Böylelikle de kazanmasını istedikleri "kendi adaylarının" resmini çizdiler. Hatta ve hatta seçimlere 48 saat kala, öne atıp arkasına saklandıkları bazı üyeleri aracılığı ile partilere "cüretkar teklif" götürmeyi bile denediler! Tabii bunlar müdahalenin görünen boyutları. Herhalde bu müdahalenin bir de görünmeyen boyutları olmalı! Sonuçta ne oldu? Sonuçta Lefkoşa'da seçilen başkanın kimin adayı olduğu tartışmaları oldu! CTP'nin mi? Yoksa Ticaret Odası ve İş Adamları Derneği'nin mi? "Sermaye'nin mi, yoksa "sol"un mu adaydır?" dendi... Ticaret erbabının bir işgüzarlığı demokrasiyi bir "kitleleşme" olmak durumundan alıp, bireyler üzerine oynanan bir oyun haline getiriverdi... Esas hareketlenme "sol" oylarda oldu ve TKP oylarının büyük bir bölümü CTP'ye doğru kaydı... (Ortam, 8 Temmuz 2002)

OYLAR 5 BÜYÜK KENTTE NASIL DAĞILDI?

Gerçekten de yerel seçimlerde CTP, bir güç toparlaması içerisinde görünüyordu. Bunda, seçmenlerden %20'sinin sandığa gitmemesi yanında, Yurtsever Birlik Hareketi'nin seçime girmemiş olmasının da etkisi vardı. Ama daha çok, CTP ile birlikte işadamları çevresinin, çözüm ve AB'ye giriş propagandasını yapmaları sonuçların bu yönde gelişmesinde etkili oldu.

Lefkoşa'da CTP Belediye Başkanı aday olan partinin dış ilişkiler sorumlusu ve Ticaret Odası Yönetim Kurulu üyesi, işadamları Kutlay Erk'in kişiliği de etkenlerden biriydi. Mağusa'daki CTP adayı olan iş adamı Oktay Kayalp da zaten iki dönemdir başkanlık yapmakta ve seçmenlerini memnun etmekteydi. Girne'deki CTP adayı ise bir dönem önce bu makamda bulunan Girne CTP milletvekili Sümer Aygün'dü. Onun yerine seçilen UBP'li, bir iş başaramayınca, oylar yine onun olmuştu.

Genelde, artık genç işadamlarından oluşan Kıbrıs Türk Ticaret Odası ve diğer işveren kuruluşları ile muhalif sendikaların büyük bir kısmı, bu yerel seçimlerde "Çözüm ve AB" politikası öne çıkararak CTP'ye destek olurken, 30 yıla yakındır iktidar partisi olan Ulusal Birlik Partisi'ne karşı olan tepki oyları ile yüzler gezerek oylar da, CTP adaylarında toplanmış oldu.

CTP'nin oy arttırmasındaki bir diğer etken de, %18.96 oranında oy toplayabilen iktidar ortağı Demokrat Parti taraftarlarının, Lefkoşa ve Girne'de oylarını CTP'ye kaydirmaları idi.

12 yıl aradan sonra seçimlere katılan Milliyetçi Adalet Partisi ise, ancak %1.90'lık bir oy oranı toplayabildi. Bu arada, sayıları Kıbrıslı Türklere fazla olan TC'li göçmenlerin de yerel konular nedeniyle, "milli dava"da görüşünü pek desteklemedikleri, ama yerel sorunlarda güven telkin eden CTP'li adayları yeğledikleri söylenebilir.

Seçimlerde "En büyük gücümüz ulusal birliğimiz" sloganını kullanan ganimetçi ve bürokrat burjuvazinin partisi olan UBP, umduğunu bulamayıp, 5 büyük kentte kazandığı %32.47'lik oy oranı ile yetinmek zorunda kaldı.

Yerel seçimler için harcadığı parayı açığıklayan (45 milyar TL) tek parti olan Toplumcu Kurtuluş Partisi ise, bir önceki UBP-TKP koalisyon hükümetindeki ekonomi paketinin savunuculuğu ile zaten güç kaybetmişti ve %6.48'lik oy oranına düştü.

Türkiye'nin adadaki varlığına karşı çıkan radikal adaylar ise, Lefkoşa ve Girne'de en çok %7 kadar oy alabildiler. Bağımsız adayların toplam oy oranı ise %4.20'de kaldı.

İŞADAMLARININ AÇIKLANAN E-POSTALARINDAN

Muhallif Afrika gazetesi, işadamlarının seçim öncesi ve seçim sonrası yaptıkları elektronik yazışmaları ele geçirecek yayımladı. Bu yazışmalarda, Sivil Toplum Örgütü (STO), ya da NGO denen kuruluşların etkisi konusunda, bazı genç işadamlarının İŞAD üyelerine ait internet tartışma grubunda yazdıklarından bazı ilginç bölümleri aşağıda aktarmak istiyoruz.

Asım Dedezeade: "Kutlay'ın dün akşam NGO'lara teşekkürü yerindedir... NGO'lar henüz Güzel yurt'a el atmadı ve faaliyetlerini Lefkoşa'da sınırladı. NGO desteğini sağlamanın bir tek yolu var: Kaliteli ve farklı fark edilecek aday...Arkadaşlar, bizim için tek yol var. İleri! Süratle Lefkoşa'da durumu konsolide yapıp kazalara ve köylere imeliyiz. 1989 yılında RD bir kokteyle bana şunu söylemişti: "Aydın köye imeli..."

Türkiye'ye yeni bir alternatif sunmalıyız. Bu iş Eroğlu ile olmuyorsa, çıkıp söyleme cesareti olan var mı? Türkiye ile diyalog sifıra indi. Türkiye ile diyalog kurup, ekonomimize yön veren paket ve bu pakete kaynak bulacak yeni bir adam lazım... Biz onlara yeni bir alternatif yaratmalı. Kararı onlar versinler. Bu iş Coşar'la olmaz. Orijinali varken, kopyasını niye istesinler? Tek şansımız, ya yeni parti kurmak, ya da arzularımıza yakınlaşacak bir partiye isteklerimizi sunmak. CTP'yi öneririm. Hepinizi ilkelermizi bu sahada geliştirmeye davet ederim." (Afrika, 5 Temmuz 2002)

Ali Erdal Osmanlar: "Evet, bizi yönetecek adamları seçerken, bizim aramızdan olmaları çok önemlidir. Yalnız burada bence başarıyı, bizim "tüm partilere eşit mesafede durma" sloganı getirmiştir sanıyorum. Eğer biz İŞAD üyesi Kutlay Erk yerine, CTP üyesi Kutlay Erk'i desteklemiş olsaydık, sanıyorum aynı sonuçlara ulaşamayabilirdik."

Salih Çeliker: "Dilerim gelen yıl seçimlerde de benzer başarıyı yakalarız ve kriterlerimize uyan adayları çoğunlukla seçeriz. İşte o zaman bu vatan yaşanmaya daha çok değer olacak." (Afrika, 6 Temmuz 2002)

Metin Yalçın: "STO'lar ağırlıkla siyasi olan bir konuda hangi çizgiye kadar gitmeli? Ben seçimden bir gün önce "Görülen lüzum üzerine" diye biten İŞAD bildirisini TV'de izlediğimde (bence sunuş bir ihtilâl bildirisi gibiydi!) alabileceği tepki nedeniyle endişelendim. Her partiden oy almaya ihtiyacımız vardı, tahrik olmalarından korktum ve buna benzer tepkileri duydum.

İsmail'in özellikle iktidarda olanların seçim sonuçlarını değerlendirmelerinin iyi izlenmesi önerisini doğru buluyorum. En azından önümüzdeki 1.5 yılda, hem de bizim için çok önemli gelişmelere gebe olan bir dönemde ülke geleceğini etkileyecek makamlarda olacaklar. Mesajların ne kadarı, kim tarafından ne ölçüde alındığı? Tavırları ve politikalarında yarattığı değişim oranı? Daha iyi etkileyebilmek için hareket tarzlarımız? Seçim sonuçlarının Türkiye kanadınca (bu kanat çok parçalı) nasıl değerlendirildiğinin tahlili çok önemli. Olanagi olan her arkadaş kendi kanalından bu konuyu tahkik etmeli.

Önümüzdeki seçimlere kadar yaşanacak süre çok önemli, seçilenlerin bilinçli desteklenmesi, mutlaka başarılı bir dönem geçirilmesi zorunlu, bu iyi bir referans olacaktır. Bu seçimlerde partiler kişilerin önüne geçecek, doğru adayların doğru

yerlere getirilebilmesi gerek. Hareket tarzlarımız ne olacak?" (Afrika, 7 Temmuz 2002)

SEÇİM SONRASINDAKİ GELİŞMELER

Genç iş adamlarını arkasına alan CTP'nin seçim başarısı ve Kıbrıs Türk Ticaret Odası'nın siyasal girişimlerinden tedirgin olan Kıbrıs Türk lideri Rauf Denktaş, kendisine daha yakın olan K.T.Sanayi Odası heyetini kabulünde, "AB'ye derhal girelim" diye büyük bir dalgalanma bulunduğundan şikayet ederek, "Rumlarla ekonomi aynı seviyeye gelmeden, Kıbrıs Türkü Rumlarla rekabet eder hale gelmeden, AB içine sürüklenmesi halinde, AB'deki sanayile kimin rekabet edeceğini" sordu. Ticaret Odası'nın bir faaliyeti olduğunu ve kapı kapı gezerek, müşterek bir siyaset gütmek için çabası bulunduğunu söyleyen Denktaş, bu durumu şöyle eleştirdi:

"Ortada Türkiye ile belirlenmiş milli bir siyasetimiz varken ve çıkış yolumuz ancak Anavatan'la yürümekle bulunacakken, kendi başımıza birbirimize ters düşen, halka olmadık şeyler vaad ederek halkı yanıltmanın bir manası yok."

Denktaş, eleştiri dozunu bir gün sonra yapılan Yakın Doğu Üniversitesi'nin mezuniyet töreninde daha da artırarak, şöyle konuştu:

"AB'yi öne çıkarıp, 'hade bakalım AB' diye, ben devletimi, egemenliğimi, eşitliğimi koparmaya çalışırken, Rumları içimize gelip yerleşemez, mal-mülk değişimi yapacağı mücadelede yaparken, arkamda öncelikleri sağlamış olan kardeşlerim, 'AB, AB, AB' diye kıyamet koparmakta, Rum da bana masa başında 'Allah Allah, AB'ye gitmek isteyen halkın temsilcisi benden devlet, egemenlik, eşitlik istiyor. Hade canım sen de' demeye getirmektedir.

Masa başında millet adına pazarlık yapıyoruz, arkamızda oyun oynanmasını istemeyiz. Herkes hizaya gelsin. Bu devleti savunuyorlar mı, açıkça söylesinler. Bu bayrak kalacak mı, açıkça söylesinler. Rumları içimize gelecek mi, açıkça söylesinler. Sanki AB bize aman gel, diyor devlet olarak, ayrı eşit insan olarak. Aman yalvarıyor da biz gitmiyormuşuz gibi. AB kararını vermiştir. Kıbrıs'ta tek bir meşru hükümet vardır. Kıbrıs Türkleri azınlıktır. Azınlık olarak nereye gideceksiniz? Hiçbir yere. Şehitlerin kemiklerini sızlatırsınız. Bayrağı gönderen indirirsiniz. Mahvolursunuz." (Yeni Demokrat, 7 Temmuz 2002)

TİCARET ODASI'NIN YANITI

AB belgelerinde Kıbrıs Türkleri için "azınlık" teriminin kullanılmadığı bilindiği halde, konuları bu şekilde çarpıtmakta usta olan Denktaş, "Çözüm ve AB" konusunda ortak bir vizyon oluşturma amacıyla sivil toplum örgütlerine başlattığı ziyaretlerini sürdüren Ticaret Odası'nın sözcüsü Mustafa Damdelen'den çok geçmeden şu yanıtı alacaktı:

"Ticaret Odası'nın hiçbir belgesinde 'azınlık olarak AB'a girelim' diye ifade yoktur. Dolayısıyla en yüksek düzeydeki herhangi bir politikacının bizim söylemediğimiz 'azınlık olarak girme' gibi bir görüşü bize mal etmesi doğru değildir... Kıbrıslı Türklere, devletlere dayalı ortaklık sonrasında, sürüklenerek değil, memnuniyetle ve başları dik, kendi istekleriyle AB'a gireceklerdir. Önce AB seviyesine gelelim, sonra birliğe üye olalım yaklaşımı doğru değildir. İki taraftaki ekonomi eşitlenmeden AB'a girilmesinin yanlış olacağından bahsediliyor. Doğrudur. Bugünden itibaren eşitlenmesi için ambargoların kalkması lazım. Ancak bunun da bilinmesi gerekir ki gelişmekte olan hiçbir ülke, önce ekonomisini AB'yle eşitleyip, birliğe girmiş değildir. AB'ye girilir ve tam üye olduğu için bütün yardımlardan tam anlamıyla istifade ederek o fark kapatılır... Ümit ederiz ki Kıbrıs'ta erken bir zamanda devletlere dayalı yeni bir ortaklık oluşur, yani bir çözüm gerçekleşir bu çerçevede. Tabii ki siyasi eşitlik, azınlık olmadan ve Türkiye'nin etkin garantörlüğünde, ve hemen akabinde de AB'ye gireriz." (Kıbrıs, 9 Temmuz 2002)

Kıbrıs Türk Ticaret Odası'nın bilahare sivil toplum örgütlerine iletildiği "Ortak Deklerasyon" taslağında da yukarıda dile getirilen görüşler tekrarlanmakta ve esasta, resmi çizgiden pek de bir ayrılık olmadığı görülmektedir.

UHH DEVREYE KONUYOR

Politikaya Kıbrıs Türk Kurumları Federasyonu Başkanlığı'na atanarak başlayan Rauf Raif Denktaş, anlaşılacak hâlâ daha 1958'lerin çete yöntemiyle, kendine bağımlı kurum-kuruluşlarla bu işi götürmek istemektedir. Nitekim, Ulusal Halk Hareketi adlı kuruluş, bu olayların ardından harekete geçirildi ve UHH Genel Koordinatörü ve Denktaş'ın sarayındaki danışmanlarından Taner Etkin, Ticaret Odası'nın "çözüm ve AB üyeliği konusunda ortak vizyon" amacıyla yürütmekte olduğu ziyaretleri eleştirerek, Ticaret Odası'nın bu girişime son vermesi çağrısında bulundu. Etkin, "Yaratılmış ortak bir vizyon varken, başka vizyon aramamalıyız, Ticaret Odası yetkililerinin bunu yapma hakkı yoktur" diye konuşarak, burjuva kesimlerinde bile farklı görüşlerin oluşmasına ne derecede karşı olduklarını dile getirmiş oldu. TMT'ci geleneğin, emekçi ve çalışan kesimlerin görüşleri karşısında ne kadar tutucu davranmakta olduğu tahmin edilebilir.

Öte yandan, Rauf Denktaş'ın Kıbrıs Türk Sanayi Odası'nın düzenlediği ve Yakın Doğu Üniversitesi Konferans Salonu'nda 17 Temmuz 2002 akşamı yapılacak ve Kıbrıs konusunda önemli açıklamalarda bulunacağı geniş şekilde duyurulan konferansının, çok az katılım olması nedeniyle iptal edilmesi de çok anlamlı bir gelişme olarak nitelendirilmektedir. Gazeteci Hasan Kahvecioğlu, şu değerlendirmeyi yapmıştır:

"Kocaman salonda, Rauf Bey'i dinlemeye gelenlerin sayısı 20'yi geçmiyordu. Danışmanları, siyasetteki yandaşları dışında etrafta kimsecikler yoktu... Sanayi Odası Başkanı, özur dileyerek kürsüden "Cumhurbaşkanının özel bir işi nedeniyle gelececeğini" bildirdiğinde, oradaki herkes "durum"u anladı. Çünkü konferans başlayacağı dakikalarda Gönyeli çemberinden üniversiteye doğru yol alırken, aniden Girne istikametine yönelmiş görünler olmuştu. Kısaca; Rauf Bey'i "derinden" düşündürmesi gereken bir yurttaş tepkisiydi yaşanan. Ne O'nun, ne de Ankara'daki yöneticilerin hiç kaale almadığı "sivil toplum" kızgınlığı. O "sivil toplum" ki, barış ve AB üyeliği konularında giderek olgunlaşan bir "inisiyatif"le geleceğini kurtarmaya çalışıyor. Ticaret Odası'nın, 40'ın üzerinde örgütü ziyaret ederek "ortak vizyon" arayışında olduğu destek de Rauf Bey'i düşündürmelidir." (Ortam, 19 Temmuz 2002)

SONUÇ

Görüldüğü gibi, Kıbrıs Türk liderliği, 1958'lerden beri her türlü yöntemle baskı altına aldıkları farklı görüşlere tahammülsüzlüğünü sürdürmektedir. Ama aradan geçen 50 yıla yakın süre içinde, Kıbrıs Türk toplumu içerisinde nihayet yeni dinamikler oluşmaya başlamıştır. Kıbrıs Türk ticaret burjuvazisi, kendi içinde yenilenmekte ve farklı işbirliklerine yönelmektedir. Bu yöneliş, farklı siyasal aktörleri gündeme getirmektedir. Bu değişim, kuzu postuna bürünmüş, eskisinin benzeri yeni kurtlar şeklinde de olabilir. O nedenle olayların gelişimi ve iç çelişkileri, emekçi güçler tarafından çok yakından izlenmelidir.

ABD ve AB emperyalizmi, adamız üzerindeki çıkarlarını yürütebilmek için çok yönlü politikalar geliştirmekte olduğundan, çalışan halkımız, bu yeni güç dengesinin oluşumunu her zamankinden daha uyanık bir şekilde gözlemlemelidir. "Çözüm ve AB üyeliği" şeklinde şekillenen yeni politikaların, getirileri ve götürüleri konusunda en geniş bilgi ve bilinç sahibi olunmalı, yabancı güçlerle onların yerli işbirlikçilerinin çıkarları değil de, daima Kıbrıs halkının çıkarları önde tutulmalıdır. Unutulmamalıdır ki Kıbrıs, henüz anti-emperyalist mücadele aşamasında olup, ekonomik ve sosyal kurtuluşa giden yol buradan geçmektedir.

4 örgütün KTTO'na yanıtı

Sayın Ali Erel
Kıbrıs Türk Ticaret Odası Başkanı,
Lefkoşa.

Ülkemizin ekonomik yaşamında önemli bir yeri olan KTTO'nun içinde bulunduğumuz siyasal, ekonomik, sosyal sorunlara toplumsal bir yaklaşımla ORTAK VİZYON geliştirmek bağlamında Demokratik Kitle Örgütlerine yaptığı ziyaretlerde görüş ve önerilerini sunmasını iyi niyetli bir girişim olarak değerlendirmekteyiz.

Toplumumuzun önünü açmak ve "Toplumsal Konsensüsü" sağlamak çabalarını ortak bir deklarasyonla sonuçlandırarak güçlü bir sesle Kıbrıs'ta statükonun değişimi savunma bağlamında "Küreselleşen" dünyaya uyum sürecinin başlatılmasını iş dünyası olarak geç kalmış ama önemli bir adım olarak görmekteyiz.

Örgütlerimizin ÇÖZÜM ve AB üyeliği ile ilgili görüşleri şöyledir:

Ø Adamızda 40 yılı aşkın bir süredir milliyetçi-şovenist bir temele dayandırılarak adım adım Kıbrıslı Türklerin üretimden kopararak tükenişine neden olan "GANİMET EKONOMİSİNE" dayalı ekonomik politikaların Kıbrıs'ın kuzeyinde yarattığı ilkesiz, hukuk dışı, defacto durumun legalleşmesi için çaba gösterenlere onay vermemiz mümkün değildir. Bu bağlamda Kıbrıs sorununun çözümü ve Kıbrıs Türkünün herhangi bir uluslararası birliğe (AB) katılımının garantör ülkelerin çıkarını düşünerek değil, insanımızın kendi öz yurdundaki çıkarlarının öncelikli olduğu bir gerçektir. Bu noktadan hareketle BARIŞ, ÇÖZÜM ve AB'ne katılım

sürecinde halkın siyasi iradesi belirleyici olmalı, 1960 Kıbrıs Cumhuriyeti anayasasında varolan haklarımızın ileriye taşınması hedeflenmelidir.

Ø Kıbrıslı Türklerin bu güzel adada parlak bir gelecek kurabilmesi için öncelikle kendi siyasi iradesine, bağımsızlığına, özgürlüğüne, demokrasisine sahip çıkması gereklidir. Garantör ülkelerin çıkarlarını savunarak adada özgür varlığımızı sürdürürebilmemizin olanaksız olduğu içinde bulunduğumuz olumsuz koşullardan bellidir. Garantörler küçük adamızda ortadoğu bölgesini kontrol edebilmek için ASKERİ ÜSLERE sahip olmak istemektedirler. Bu koşullarda Akdeniz'in ortasındaki adamızda siyasal, ekonomik, sosyal ve kültürel olarak gelişmemiz mümkün değildir.

Ø Kendi iç dinamikleriyle sorunlarını tesbit edip çözümlemeler getirmeden dıştan destekli manipüle edilmiş hareketlerle sonuca varmak olası değildir. Statükonun devamını isteyen iç ve dış güç odaklarına rahatsızlık vermemek çekingenliğiyle ilkesiz, dışa bağımlı bir hareket, halk iradesini bu güçlerin eline teslim etmekten öteye gidemez. Böyle bir durum da katmerleşmiş sorunlarımızın çözümünü imkânsız hale getirecektir.

Ø AB'ne giriş sürecinde "Kopenhag Kriterleri"ni yerine getirmemek için direnen, bu nedenle "ekonomik kriz" yanında "siyasal kriz" de yaratarak tam bir maceraya sürüklenen Türkiye'nin "Kıbrıs sorununun" çözümsüzlüğünde oynadığı aktif rolün

yadsınamayacağı da ortadadır.

Başta Kıbrıs sorunu, Kürt sorunu, İnsan Hakları ve tam demokrasiye geçiş olarak sıralayabileceğimiz Türkiye'nin kangrenleşmiş siyasal sorunlarının, Kopenhag Kriterlerine "EVET" deyip gerekli düzenlemeleri yapma konusunda kararsız ve kırılmalı bir görüntü veren Türk Siyasetinin, net olmayan siyasi tavır ortada iken Kıbrıs sorununun Türkiye'nin garantörlüğünü talep ederek çözümlenebileceğini hayal ederek, Anadolu Halkının kangrenleşen sorunlarını aşmanın mümkün olmadığı bir gerçektir.

Dünyayı etkinliği altına alan süper gücün AB içinde Truva Atı pozisyonuna getirilen Türkiye'nin, zaafalarını örtbas etmek için Kıbrıs sorununun çözümünde ABD desteğini arkasına alarak Kıbrıs'ta statükonun legalleşmesini talep etmesinin Kıbrıslı Türklerle yarardan çok zarar getireceği düşüncesini taşımaktayız.

Bu gerçekler ışığında örgütlerimizin yetkili kurullarından çıkan sonuçlar aşağıdaki gibidir:

1. Kıbrıs sorununun çözümünde yurdumuzun kalıcı bir şekilde bölünmesini getirecek iki devletli veya adanın bir yarısını İLHAK etmenini zeminini hazırlayacak çağdışı çözümlere karşıyız. Çözüm olsun veya olmasın Kıbrıs adasının bir bütün olarak AB'ne girip girmemesinin kararı Kıbrıs halına ait olmalıdır.

2. Adamızda yaşayan etnik kökeni ne olursa olsun tüm insanların Demokrasi, İnsan Hakları ve Hukukun Üstünlüğü bağlamında eşit ve özgür olmasını sağlayacak onurlu bir çözümden

yanayız. Her türlü ayrımcılığa (Discrimination) karşıyız

3. Ada halkının yaşam güvenliğini ve sağlığını tehdit eden her türlü silahlanmanın engellenmesi, adanın silahsızlandırılması ve askersizleştirilmesinin temel alındığı bir çözümden yanayız.

4. Uluslararası toplumda Kıbrıslı Türkler olarak kendi kimliğimiz ve siyasi irademizle yer alabileceğimiz yasal statümüzün olmasını istiyoruz. İnsan olmanın gereği olarak uluslararası hukuk kuralları gereğince sahip olduğumuz hak ve menfaatlerin BARIŞ, DEMOKRASİ, İNSAN HAKLARI temelinde genişletilerek ve geliştirilerek adamızda insanca, onurlu bir yaşam ve geçim kalitesini getirecek bir çözümden yanayız.

Bütün bunlara ulaşabilmenin yolunun statükocu, halkın çıkarını gözetmeyen, çağdışı yönetim ve siyasal, ekonomik politikaların önünü kapatarak, gerici politikalara destek anlamına gelecek girişimlerden kaçınarak, "Toplumsal Konsensüsü" küçük bir zümrenin çıkarı için değil Kıbrıs halkının çıkarı için sağlamak gerektiği inancındayız.

"Toplumsal Faydayı" esas alarak "Toplumsal Konsensü" dayalı ORTAK BİR DEKLARASYON arzulanıyorsa yukarıdaki hassasiyetlerimizin dikkate alınarak metnin yeniden düzenlenmesi talebimizdir.

Saygılarımızla,

**ÇAĞ-SEN TIP-İŞ KSG
EKİM KÜLTÜR SANAT
ÜRETİM DERNEĞİ**

Deklarasyonlar ve KSG

1. Ticaret Odası'nın deklarasyonu ülkemizin Kuzeyindeki tüm toplum kesimlerinin ortak bir çıkarı olduğu fikrinden hareket etmektedir. Bu doğru değildir. Ülkemizin Kuzeyinde ve de Güneyinde toplumumuz sınıflara bölünmüştür. Bu bölünme sadece ekonomik olarak çıkar çatışmasına yol açıyor. Kıbrıs sorununun, bu milli sorunun çözümünde de çıkar çatışmasına yol açıyor. Bunu Ticaret Odası'nın deklarasyonunda açıkça görebiliyoruz.

2. Ticaret Odası'nın deklarasyonu ülkemizde hak iddia ederek ülkemizi bölmüş, parçalamış, ülkemiz işçi, köylü ve yurtsever aydınlarını milli ve dini temellerde birbirine düşman kılıp karşılıklı katliamları örgütlemiş ve de örgütlemekte olan emperyalist ülkelere karşı çıkmamıştır. Onların BM ve AB tarafından da kabullenilen ülkemiz üzerindeki hak taleplerine karşı çıkmamıştır. Kendisinin emperyalist burjuvaziye karşı mücadele eden yurtsever burjuvaların örgütü olmadığını, emperyalist burjuvalara ülkemiz üzerinde hak tanıyan emperyalizm yanlısı burjuvaların örgütü olduğunu ispatlamıştır.

3. Ticaret Odasının deklarasyonu böyle yaparak, Ticaret Odasının ülkemizi emperyalist zincirin bir parçası olarak tutma planlarına uyan, geleceğini emperyalist burjuvazinin varlığına bağlamış milli hainler saflarında gördüğünü ilan etmiştir. Emperyalistler ve onların uşaklarıyla birlikte Kıbrıs sorununu çözmek, ülkemizin bağımsızlığını elde etmek imkânsızdır.

4. Ticaret Odası'nın deklarasyonu emperyalistler ve onların yerli işbirlikçilerinin yarattıkları de facto duruma uyum, bu uyum üzerinden de burjuvaların bizzat kendilerinin savunmaları gereken bir yığın burjuva hak ve prensiplerin "güçlü olan haklıdır" en yüksek burjuva prensibi temelinde çöpe atılmasına dayanmaktadır. Geçtik iki devletlilikten, üç parça Kıbrıs veya iki bölgeci federal Kıbrıs önerileri bile bir yığın burjuva hakların ayaklar altına alınmasının, zorla ve burjuva hakların ayaklar altına alınması ile oluşturulan şartlara uyumun kabulüne dayanmaktadır. Böylesi bir temel üzerinde burjuva emperyalist çözüm türleri Kıbrıs vatandaşları arasında birliği imkânsız kılmaktadır.

5. Ticaret Odası gerçekten bir toplumsal konsensus oluşturmak istiyorsa, bunun tek yolu burjuva haklar çerçevesinde kalındığı müddetçe vatandaşları bölen önerilerin dar sınırlarını aşmak, vatandaşların büyük çoğunluğunu birleştirme imkanına sahip olan Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programı'nı benimsemektir. Bu Program emperyalist burjuvalar dışındaki burjuva kesimler için zararlı hiçbir maddeyi içermemektedir.

6. Afrika gazetesi'nin karşı deklarasyonu da malesef aynı tür zaafardan muzdariptir. Emperyalistlerin ve onların ülkemiz içindeki yandaşlarının ülkemizin yaşamını dikte etmesine son vermek isteyenler, yaptıkları önerilerin varmak zorunda

olduğu sonuçları görebilmeli, ve ülkemizin vatandaşlarının büyük çoğunluğunun çıkarlarını temel alarak onları birleştirebilecek öneriler sunmalıdır. Bu öneri KSG'nin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti önerisinden başka bir öneri olamaz.

7. Kıbrıs'ın geleceği dünya işçi sınıfının dünya emperyalist kapitalizmine karşı mücadelesinin zafer ve yenilgisine doğrudan bağlıdır. Bu basit olguyu idrak edemeyen Kıbrıslı bir yurtsever hiçbir zaman iyi ve tutarlı bir yurtsever olamayacaktır.

Burjuva emperyalist çözüm önerilerinin içinde taşıdığı bazı çelişmeler şunardır:

1. Kıbrıs Cumhuriyeti BM tarafından bağımsız bir ülke olarak kabul edilmiştir. Gel gelelim bu doğru değildir. Garanti Anlaşması Kıbrıs'ın bağımsızlığının ayaklar altına alınması anlamına gelmektedir.

Yani 1960'a dönmek talebi emperyalistlerin isteklerine uymak talebidir.

2. 1974'de ortaya çıkan yeni durum yukarıdaki çerçevenin bile yıkılması anlamına gelmektedir. Garantörler görevlerini yerine getirmemektedir. BM ise kendi gözetimi altında varılan 1960 anlaşmasının yıkımına seyirci olup, Federasyon veya iki-üç devlet formülasyonlarına, yeni oldu bittilere çanak tutmaktadır. Hem 1960 anlaşmaları üzerinde yükselen Kıbrıs Cumhuriyeti'ni hem de 1974 sonrası oldu bittilerle zorlanan Federasyon, iki-üç-devletliliği savunmak imkânsız olanı savunmaktadır.

Yani 1974 sonucu ortaya çıkan oldu bittileri şu veya bu şekilde haklılaştıran her bir öneri de emperyalistlerin isteklerine uymak talebidir.

3. 1960 anlaşması BM prensiplerine ters olduğu oranda, yeni düzenlemenin de BM prensiplerine ters olması anlaşılmalıdır; veya BM'in prensiplerinin gücünün haklılığına dayandığı tespit edilmelidir.

4. 1974 sonrasında ortaya çıkan şartlarda küçük mülk sahiplerinin burjuva mülkiyet hakkının korunması ile federasyon, iki-üç devlet önerileri tam bir uyumsuzluk içindedir.

Yani hem vatandaşın mülk hakkını hem de 1974 sonrası yeni oldu bittilerin dayatması olarak Federasyon veya iki-üç-devletli Kıbrıs'ı savunmak imkânsızdır.

5. Burjuva şartlarda her bir öneri yeni yeni haksızlıkların simgesi olmaktadır. Çelişmeler yumuğatılmamakta, temeli haksızlık olan bir durum temeli başka bir haksızlık olan başka bir duruma yerini bırakmakta, bu haksızlıklar milli ve dini karşıtlıklar üzerinde de yükseldiği oranda Kıbrıs'ın birliğinin esas unsuru olan kitlelerin birliği imkânsız kılınmaktadır.

Yani tüm bu sorunlara yol açan burjuva çerçevenin kırılması şu veya bu bireyin isteği sorunu değil, vatandaşların birliğini sağlamanın, böylece Kıbrıs'ı emperyalist tahakkümden kurtarmanın tek yoludur.

Kıbrıs'ta
Sosyalist
GERÇEK

Sahibi:
Kıvılcım Yayıncılık
Kollektif Ortaklığı

Adres:
Marmara Sokak,
No: 31
Lefkoşa-KIBRIS
Mersin10-Türkiye

Dizilip basıldığı yer:
Afrika Yayıncılık
Ltd. tesisleri

Tel-Fax:
(Güzelyurt) 0(392) 7144597
e-mail: onur@kkctc.net
web: www.st-cyprus.co.uk